LUDAS MATYI

ÁRA: 24 Ft

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. NOVEMBER 18. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM

80 ÉVES OTTÓ

A LEGNAGYOBB MAGYAR HABSBURG

FARKAS LAJOS RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Fecske Csaba
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Héger László
Kibédi Ervin
Sinkó Péter
Tárczy Andor
Walter Béla

és rajzolói:

Balogh Lajos
Balogh Csaba
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gáspár Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Jókó Csaba
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

SINKÓ PÉTER:

SZEMÜVEGET MINDENKINEK!

Nagy dolog a reklám. Bár a hasznáról eltérő nézeteket vallanak még a szakemberek is, mégis tagadhatatlan, hogy reklám nélkül elképzelhetetlen ez a kor. Mindig csodálkozom a Hejőcsabai Drótművek igazgatóságán, amikor bármelyik rádiónkban olyan hirdetést ad közre, amelyik hemzseg a telefonszámoktól, és persze nem felejti el megemlíteni az ügyintéző nevét. (Gyere, Joli, most mondják Aranka néni nevét a rádióban!...) Ezek elképzelése szerint ugyanis a hallgatók vagy zsenik, vagy komplett hülyék. Zsenik, mert három darab, hétjegyű vidéki telefonszámot fejben meg tudnak jegyezni, vagy pedig hülyék, mert jegyzetfüzettel hallgatnak rádiót. (Anyjuk, hozd gyorsan a jegyzetfüzetem, mert most mondják a Hejőcsabai Drótművek telefonját!)

Valószínűleg az ügyes szemüvegreklám lehet az oka, hogy manapság a tisztánlátókkal elterelt Dunát lehetne rekeszteni. Különböző „lógusok" botorkálnak ki a napfényre, és hirdetik a csodát, hogy tudniillik ők már tisztán látnak, de piszkosul. Szerintük a vak is látja, hogy mit kellene tenni, de hát „ezeknek" mondhatja az ember. Szomorú ez kérem. Nagyon szomorú, hogy azon a maréknyi okoson így uralkodik az a seregnyi ostoba. Szerintük az ostobaság már akkora itt kérem, hogy a fele is sok volna. Kallódik a tehetség, porlik a józan ész.

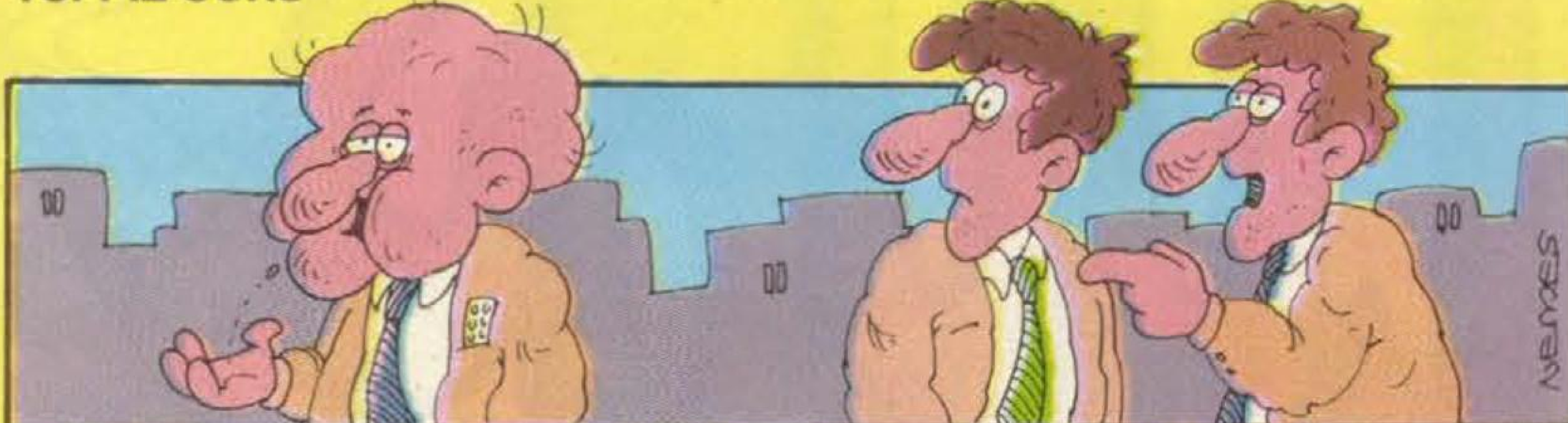
Ilyeneket hallgatván, mindig eszembe jut néhány filmkocka. Egy repüléstörténeti sorozatban láttam. Főhőse a feltaláló. Egy kopott kalapos úriember, aki egy lehetetlen masina előtt fényképezteti magát. A gép hasonlít egy szénásszekér és egy tengerparti napernyő merész kombinációjára. A feltaláló zsenikre jellemző szerény mosollyal fényképezteti magát, majd nagy levegőt vesz. Most jön a neheze. Eddig csak reprezentálni kellett, de most komolyra fordult a dolog. A napernyő elkezd forogni, pörögni, a gép egyre vadabbul rázkódik. Főhősünk már úgy kapaszkodik, mint a rodeók hőse a rúgkapáló vadló nyergébe. A tákolmány föl-le mozog, ugrál, guggolgat, akár egy szólista a Mojszejev-együttesből. És az óriási szárnyas béka néhány huppanás után szétesik... Én kérem ezt az embert ismeretlenül, így utólag is szentnek tartom. Iszonyatosan sajnálom a kék foltokat, amiket kísérlete alatt szerzett, legszívesebben órákig beszélgetnék vele, hallgatnám izzó szavú előadását, hogy „szerinte" mi a repülés titka, miért áldozott pénzt, anyagot az elméletére, miért veszett össze a családjával, az asszonnyal, aki minduntalan vissza akarta tartani az őrült vállalkozástól. Ezt az embert egy évszázad messzeségéből ismeretlenül is szeretem. Ő ugyanis „élte" a gondolatait. Nem áll meg a beszédnél. Nem vonult félre a tökéletesen kidolgozott dokumentációval, hogy mellőzött zseniként halljon meg fröcskölve a világra, amelyik nem tudta elviselni az ő nagy zsenijét. Ez az ember kérem attól a néhány kék folttól lett igazi zsenivé, aki nélkül valószínűleg nem lenne ma repülés. Mert ahogy Bandi sógorom mondja: Pofázni könnyű, csinálni köll.

Az első magyar divatlap, a Honművész, egyik 1933-as számában csodálatos találmányról ad hírt. Végre megszületett, és már kapható is az „öltöző-barométer férfiak számára...". Az elmés masina tökéletesen hasonlít egy egyszerű légnyomásmérőhöz, csak nem holmi megfoghatatlan számokban adja meg az értéket, hanem öltözet szerint. Mint például: „Köpönyeg és esernyő... Felsőkaput... kaput és cachemir nadrág... frakk... nyári nadrág..." A leírás hosszasan ecseteli a találmány hasznosságát. Ugyanis „...az uracs, mielőtt még hálószobáját is elhagyja, csak egy pillanatot vet öltözet-barométerének mutatójára, s már tudja, mit kell fölvennie". Minő méltatlanul elfeledett találmány! És még csak feltalálójának a neve sem maradt fenn. Hálátlan utókor, ahol az okosnak menni kell. Milyen nagyszerű segédeszköztől fosztotta meg az ostobaság szegény hazánkat. Az ember a reggeli pirítósozás és újságolvasás közben még el sem döntötte az aznapi véleményét, csak „egy pillanatot" kell vetni a mutatóra, és azonnal tisztában van a köpönyeget illetően mindennel.

Még szerencse, hogy az utóbbi időben csak hűvös szelek járnak, és hogy minden előrejelzés rossz időt jelez. Marad a kaput. Esetleg a felsőkaput...

TV

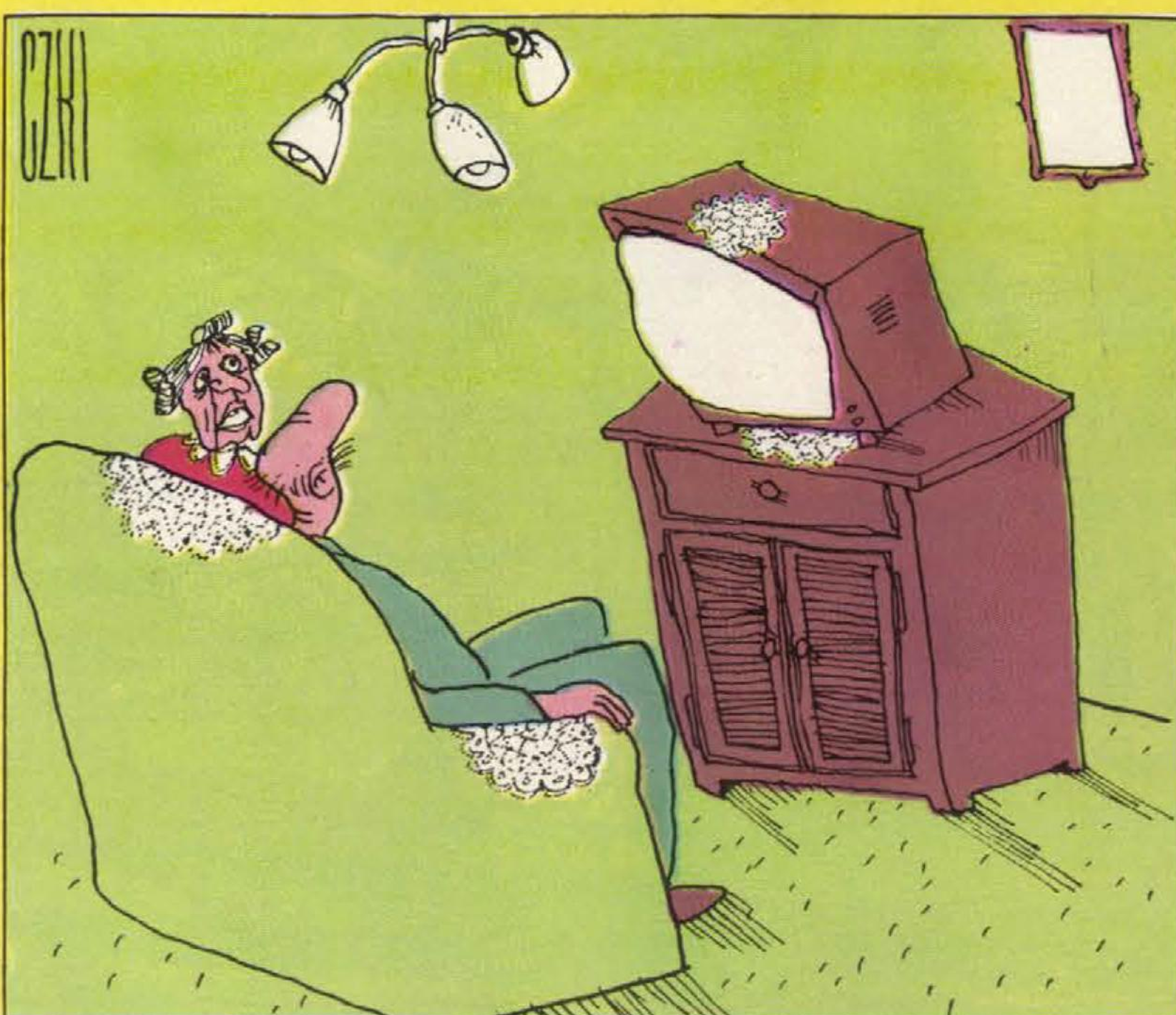
YUPPIE-SORS

– Mondtam én a Karesznak, hogy nem lesz annak jó vége, ha ennyi managertablettát szed...

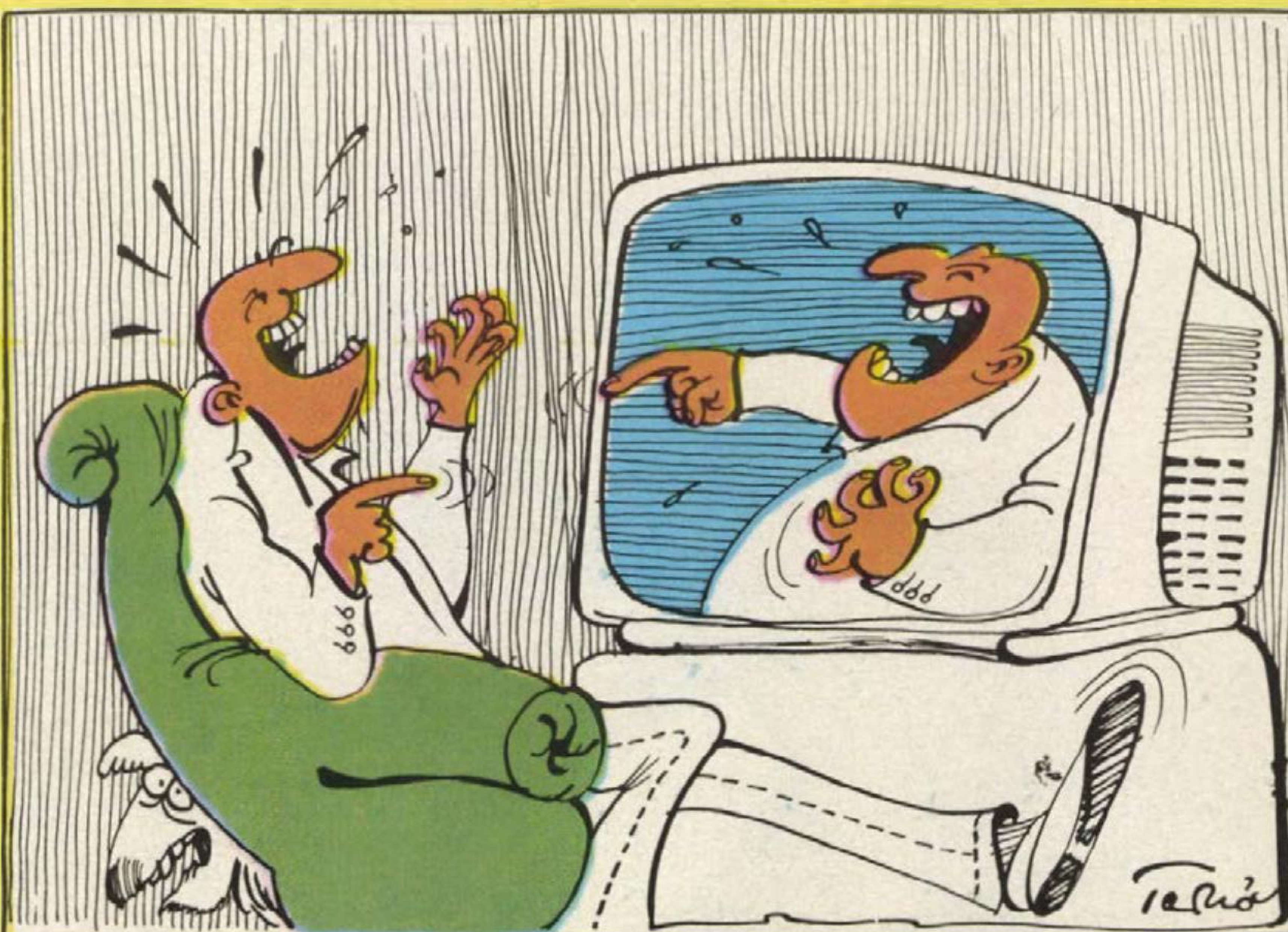
NÉZETELTÉRÉS

– Olyan megható ez, Dezső, hogy mennyire félti mindenki a demokráciát, a másiktól!

MEDDIG RÖHÖGÜNK MÉG EGYMÁSON?

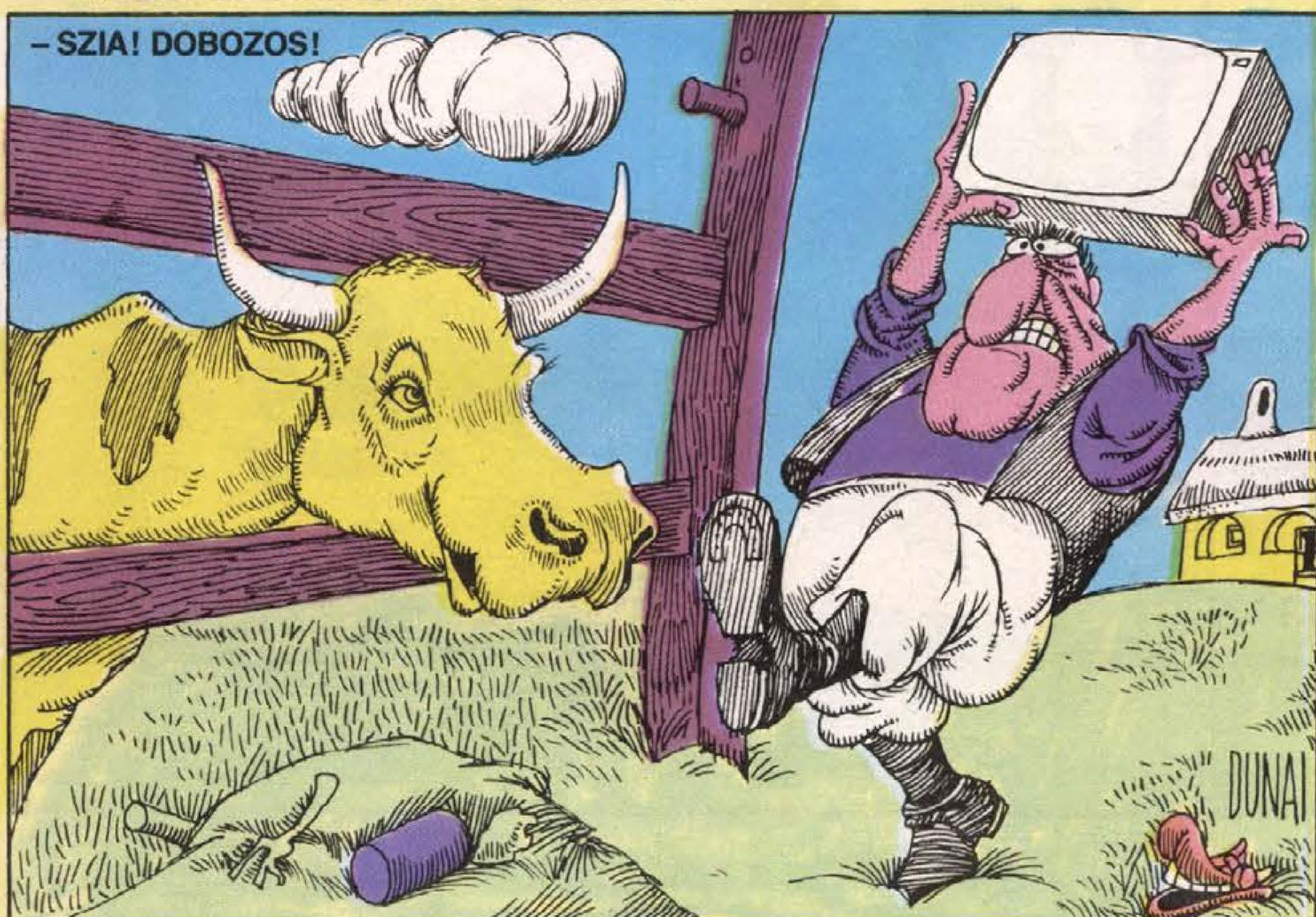
és REKLÁM

– Márpedig én ragaszkodom a Magenheim doktorhoz a Szomszédokból!

– Tényleg! Nem is értem, miért szomorkodom!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Hát lezajlott az esedékes négyévenkénti amerikai választási show. Volt ott minden: léggömb, tűzijáték, görlök, csinnadratta, szép szőke feleség, integető leánygyermek... Még a kedves mama is beszállt a kampányba; a Naptévé jóvoltából mi is láthattuk, amikor ecsetelte fiának már kiskorában megnyilvánuló elnöki erényeit. (Bevallom, nekem erről az Ivano–Frankovszk-i – lengyel nevén Stanislaw – „loknis Lenin" jutott az eszembe. Ott ugyanis áll (állt?) az óvoda kertjében egy bermudanadrágos, loknis kisfiút ábrázoló szobor, szépen ezüst kályha lakkal lefújva, ahogy illik, talapzatán felirat: V. I. LENIN 5 let, vagyis V. I. Lenin 5 éves korában – mit sem törődve azzal, hogy akkor még Vologya volt és Uljanov... Az orenburgi gázvezeték építésén dolgozó magyar munkások nevezték el loknis Leninnek. A bájos csemetén egyáltalán nem látszott, később mi lett belőle...)

Örülök persze, hogy olyan ember került az immár egyetlen világhatalom élére, akinek már kisded korában is kiütköztek vezetői képességei, és aki ezt mindmáig megőrizte, becenevével együtt. Jimmy Carter után ismét egy amerikai elnök, akit becenevén szólíthatunk. Ő nem a szigorú William névre hallgat, hanem a gyermekkori Billre. Ha a koronás uralkodók mintájára az ő nevét is magyarra fordítanánk, Vilinek hívhatnánk... Amerikai szokás, Európában talán Willy Brandt volt az egyetlen, aki követte.

Tévériportereink megkérdezték a pesti utca emberét, mit szól Bill megválasztásához, jó lesz-e nekünk Bill. És az utca embere válaszolt. Ki ezt, ki azt. Így aztán megtudhattuk, Clinton vagy jó lesz, vagy nem... Gyanítom, bárkit választottak volna, számunkra ugyanez lett volna az eredmény: vagy jó, vagy nem...

Ezt a kérdést a világ minden táján feltették a tévériporterek. Mert ha tetszik, ha nem, a világ minden polgárának életére jó avagy rossz hatással lehet, ki lett a Fehér Ház – és ezzel félig-meddig a világ ura...

Hát ez az, ami nekem nem tetszik. Itt csorbul a demokrácia. Mert Bill Clinton igenis beleszólhat az én életembe is, anélkül, hogy szavazatommal beleszólhattam volna megválasztásába. Miért csak az amerikai állampolgároknak adatik meg ez a jog?

Szent István, Szent László, Nagy Lajos, Mátyás király idején egész jól elvolt Magyarország, holott Amerika még a világon se volt. Pontosabban nem tudtunk róla. Az aztékok, inkák, mayák mérhetetlen kincséből morzsányi sem jutott nekünk, mégis megéltünk valahogy.

Álmom egy igazán egyenlő világ, ahol oly mindegy, ki az amerikai elnök... És az se zavarna, ha megkérdeznék a pesti utca emberét, hogy jó-e nekünk ez a Bill Clinton.

Feltéve, ha a washingtoni utca emberétől is izgatottan kérdezné az ottani riporter: „Ön szerint jó-e nekünk a Göncz Árpi bácsi?"

ANGYAL JÁNOS:

A RENDŐR IS EMBER

Akadnak olyanok, akik nem óhajtják tudomásul venni, hogy a rendőr is ember. Pedig igenis, az! A rendőr a homo sapiens minden tulajdonságával rendelkezik, vagyis ahány rendőr, annyi ember.

Hogy hányféle rendőr van? Nos, sorakoztassuk fel őket lelki szemeink előtt...

A *szigorú rendőr* megállítja a kocsidat, szép lassan hozzád sétál, tiszteleg, összevonja a szemöldökét és elkezdi a vallatást:

– Mit jelez ez a tábla? Mit jelez ez a vonal? Mit jelez most az indexével, amikor úgysem engedem tovább?

Egyenként megnézi a papírjaidat, tizenötször ellenőrzi, te vagy-e a fényképen. Megmotozza utasaidat. Foghegyről kérdi:

– Hová az út?

De választ nem vár, már sorolja vétkeidet és megbüntet. Boldogan fizetsz, örülsz, hogy túlvagy rajta, remegő lúdtalpaddal rögvest nyomod a gázt.

A *jóságos rendőr* nevetgélve könyököl billegő bal tükrödre:

– De sietős, de sietős... Reflektorral megyegetünk a Körúton? Bezzeg az irányjelzők süketek, hogy a macska rúgja meg! Ejnye-bejnye... Máskor meg ne lássam errefelé!

Barackot nyom fejünk búbjára és – megbüntet.

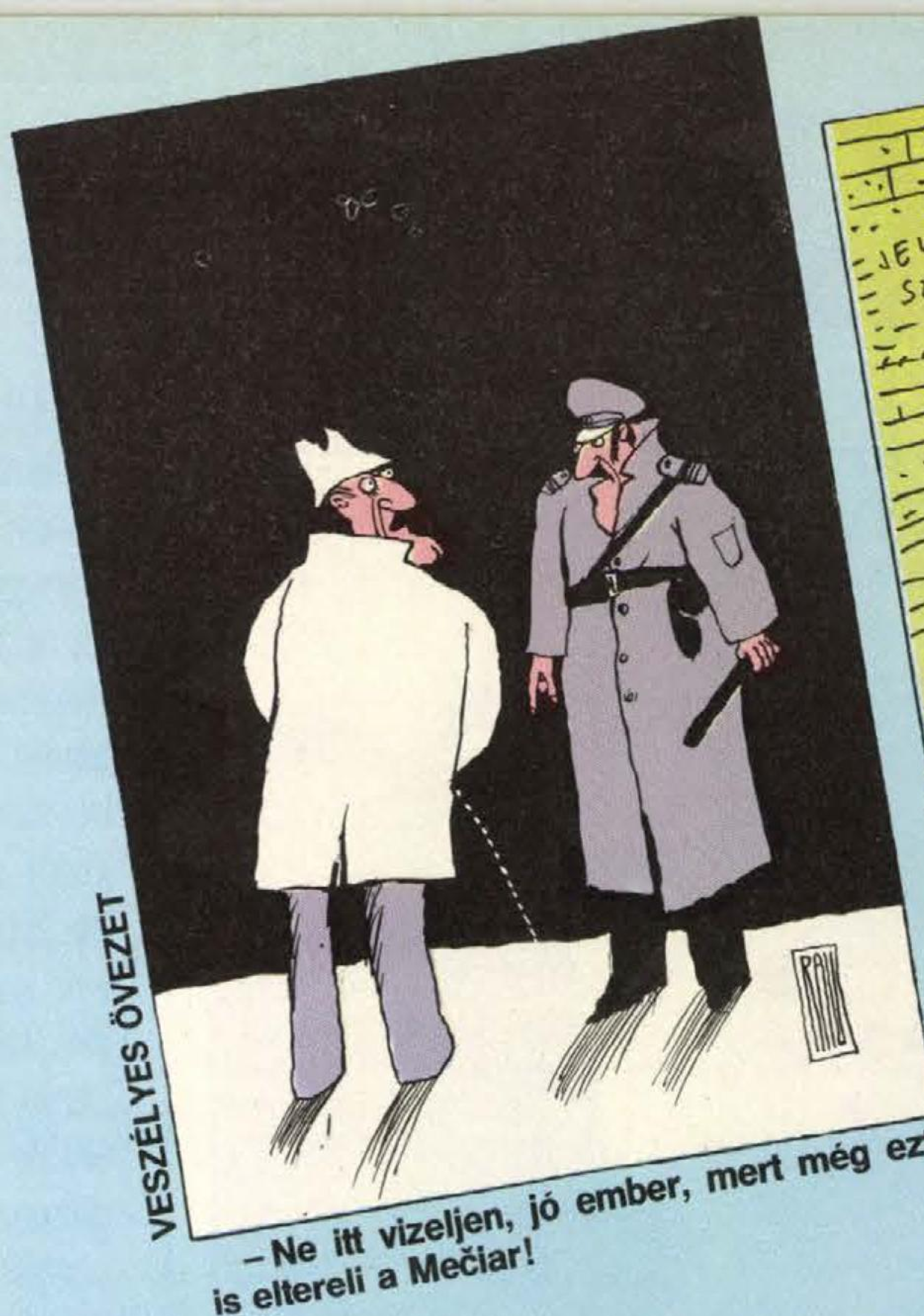
A *cinikus rendőr* már a parkolóban megállít, leltárba veszi lámpáidat, gumidat, biztonsági övedet, a háromszögedet, belekukkant csomagtartódba, kesztyűtartódba, hamutartódba és pénztárcádba. És megbüntet, mielőtt elindulnál, megbüntet a saját érdekedben: nehogy elbízd magad odakinn, a közutakon.

Egyedül a *forgalomirányító rendőr* nem ér rá megbüntetni téged. Kezeire hófehér kesztyű simul, valóságos zsonglőrként forgatja, pergeti gumibotját, feldobja-elkapja-pöccinti: színpada parányi dobogó, világszám!

Közönsége percről percre nő, *forgalmi dugónak* hívják őket, tülkölnek-dudálnak *gyönyörükben.*

És ekkor végre észrevesz téged, mosolyog rád, halántékára bök, s egyszerre int két irányba. Balról a céda Skodás belédrohan, durr!

S húzod elő máris motorháztetődet a böhöm kamion alól vidáman, *büntetlenül.*

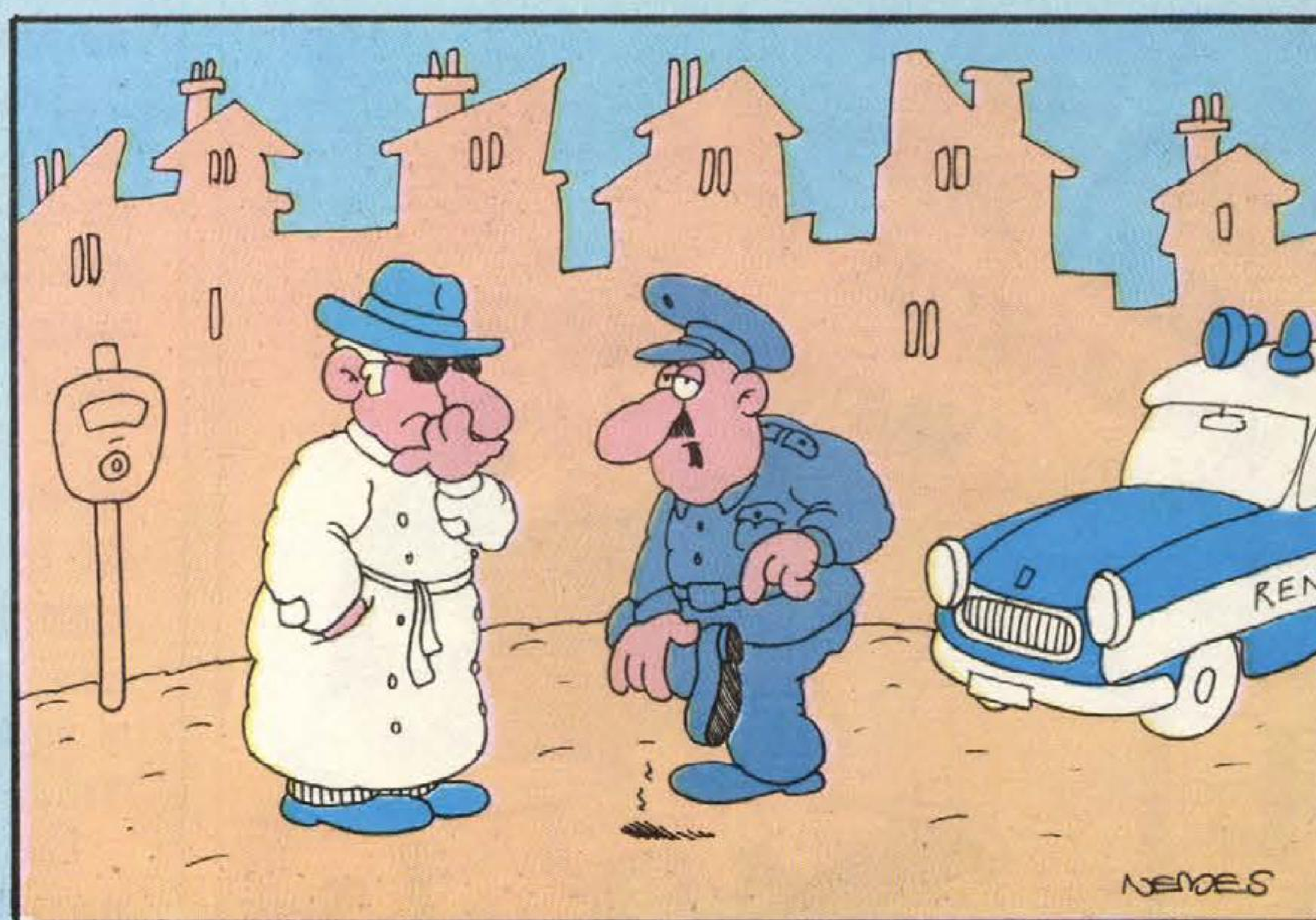

VESZÉLYES ÖVEZET

– Ne itt vizeljen, jó ember, mert még ezt is eltereli a Mečiar!

– Ne vitatkozzon, itt áll az újságban, hogy a bűnözés szempontjából ez egy kifejezetten jó környék!

RENDŐR A LELKE MINDENNEK

AKCIÓBAN

– Bocs, főnök, de azt hiszem, beleléptem a forró nyomba.

Bodrácska a Belváros megtisztítására készülődik

NOCSAK! NARANCSSÁRGA MELLÉNYT ÖLTENEK A ZSARUK?

GALERI

HELYSZÍNBIZTOSÍTÁS

– Ne mocorogjon, jóember, mert nem tudja k[...] berajzoni az őrmester!

De ki vigyáz a rendőrökre?

BIZOTTSÁGI ÜLÉS

– És mi lenne, ha egyszerűen úgy csinálnánk, mintha nem is lett volna XX. század?

FOGASKÉRDÉS

Korántsem szeretnék fogadatlan prókátora lenni honi fogorvosainknak, ám évente legalább egyszer ajánlatos felkeresnünk őket – harminckettő-e még a harminckettő...

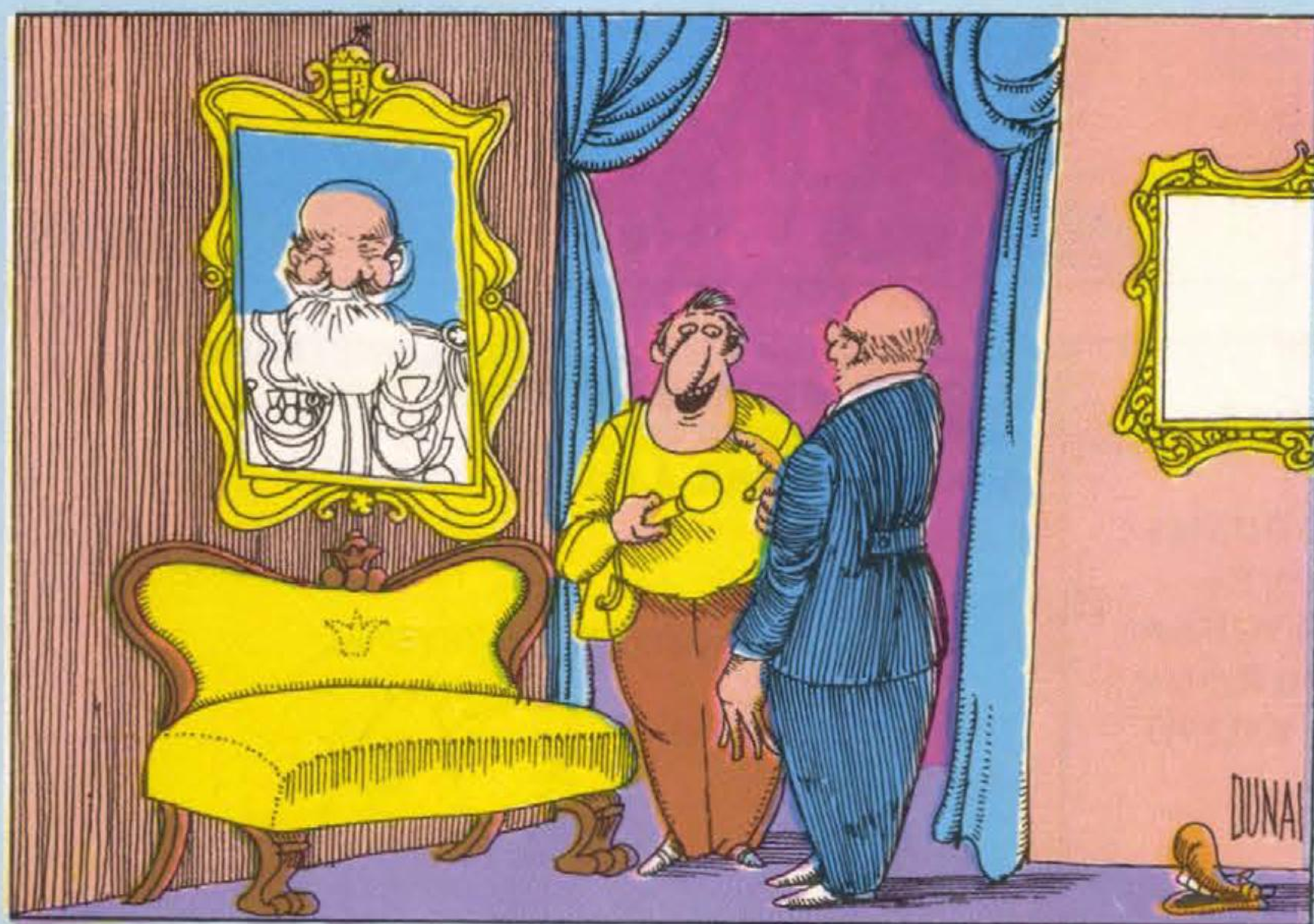
Tudom, persze tudom, ahhoz, hogy manapság fogunkhoz verhessük a garast, az utóbbi beszerzése az igazi fogaskérdés.

Eme fájdalmas problémánkat azonban, mesélik, bizsergetően *érzésteleníti* majd az új gyógyterápia, a kétkulcsos áfa. Ő minden garasoskodást szüntetni fog. Gyökerestől.

Parlamenti fogász barátom panaszolja, napról napra több a dolga, már alig győzi. Amint kihúzza egy-egy képviselő méregfogát, azonnal kettő bújik annak a helyére. Méregfogászati rendelő – virít ajtaján a felirat.

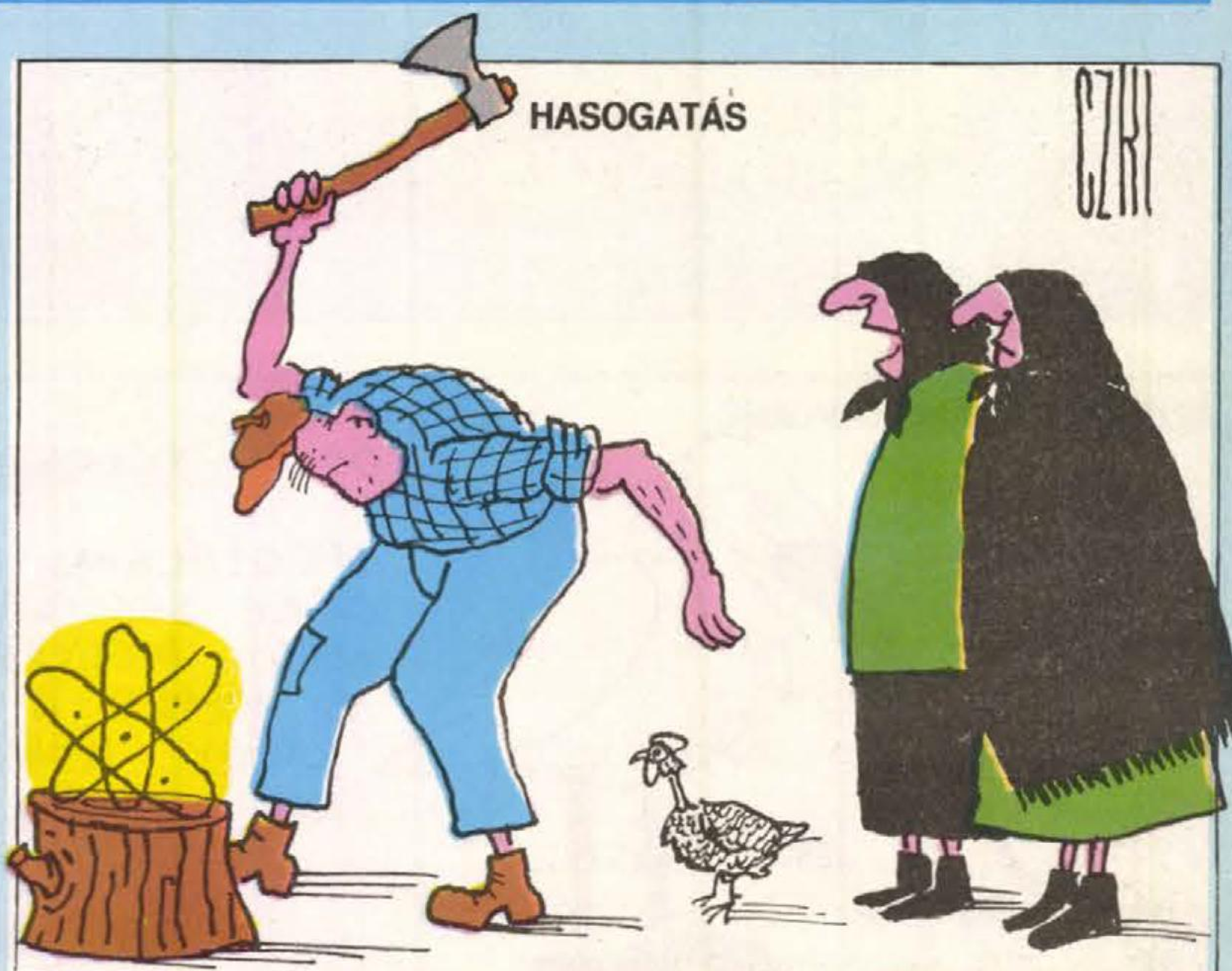
Hál' isten idejében kapcsolok, mielőtt végképp méregbe gurulnék. Áhá, az ülésterem foghíjas padsorai! Hm... Huzatni mentek a honatyák? Méregfogakat? Mert az bocsánatos *hiányzás* volna. S akkor már csupán egyetlenegy *fogas* kérdésem maradna:

Tessék mondani, pöttöm kis demokráciánk mikor veszítette el a tejfogait? (ALT)

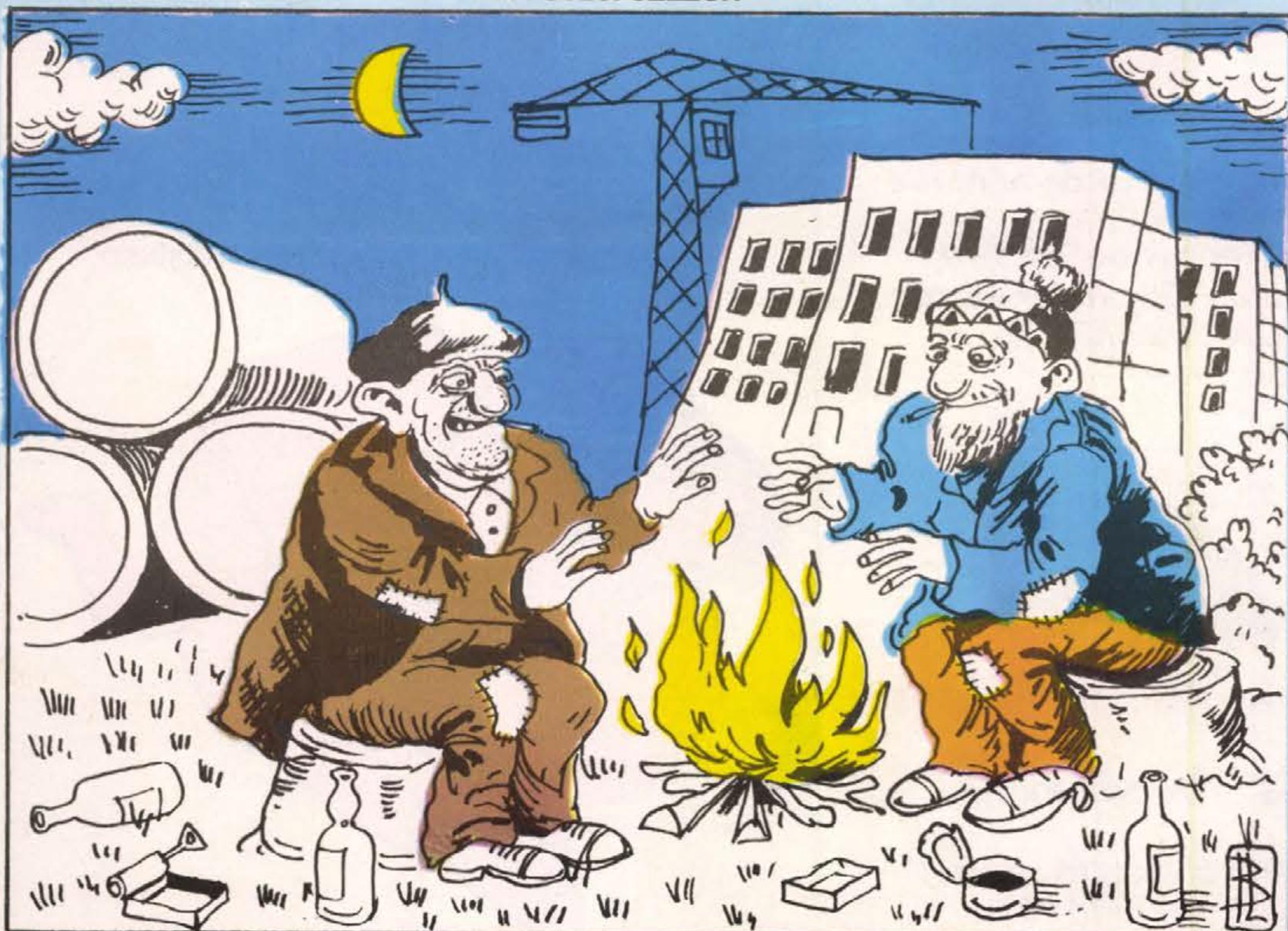
– Amit a rokonomról kérdez, tiszteletlenség. Őfelsége nem a bőrfejűek őse volt, csak kopasz!

HASOGATÁS

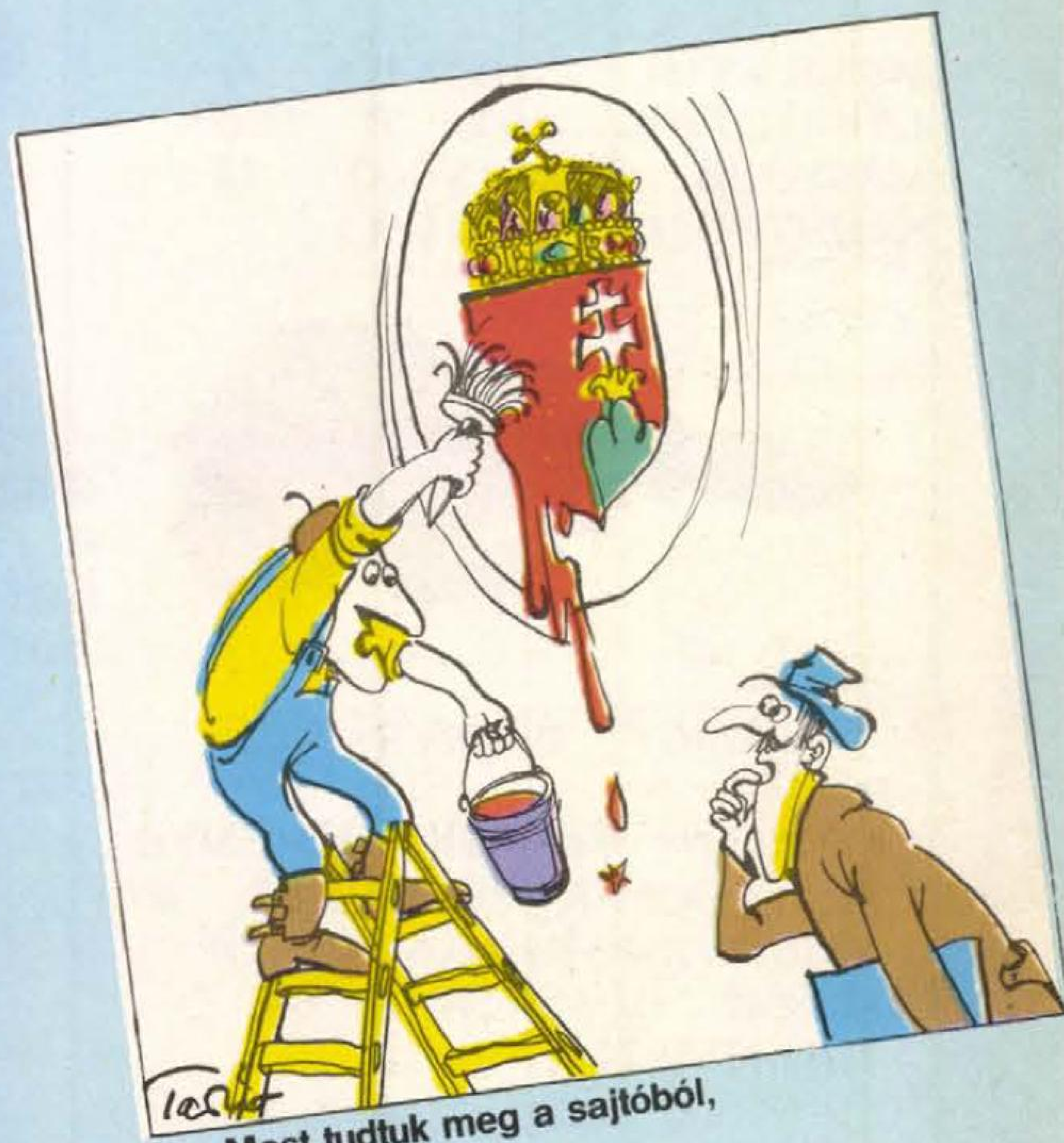

– Az ukrán, akitől vettük, azt mondta, hogy sokkal kiadósabb, mint a német brikett.

A FŰTÉSI SZEZON

– Hát, beindultunk, Józsikám...

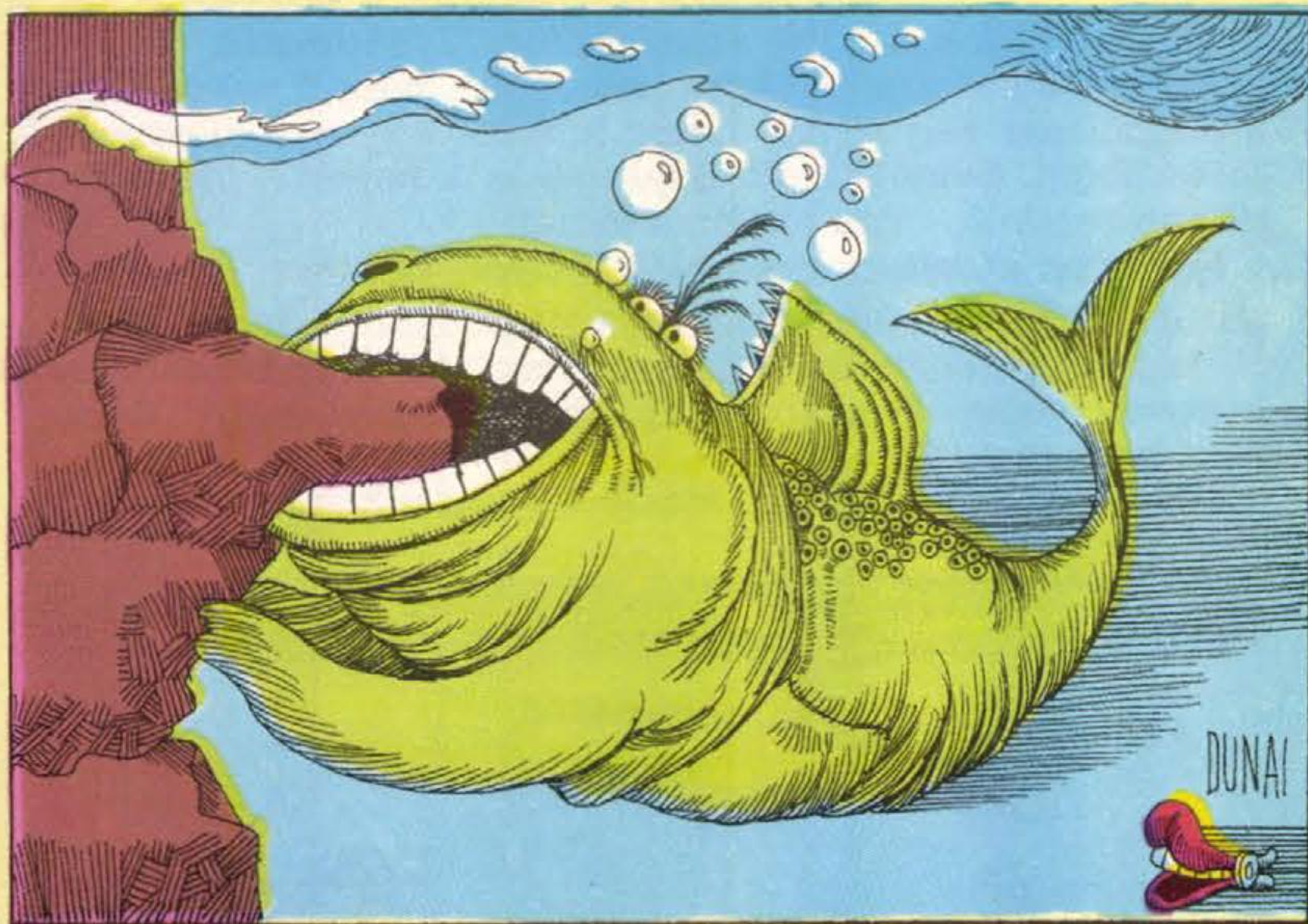
– Most tudtuk meg a sajtóból, hogy az árpádsáv fasiszta jelvény.

HAZAI HAZAI HAZAI

SZIGETKÖZI I

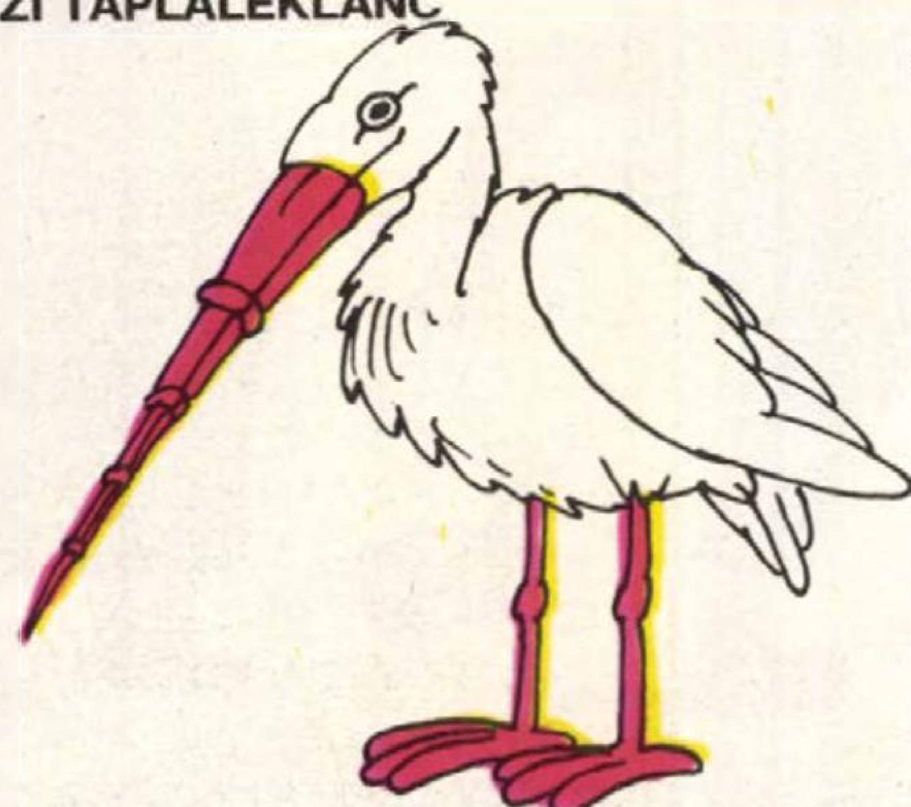
BETONEVŐ HARCOSHAL. KEDVENC CSEMEGÉJE A VÍZZÁRÓ GÁTAK ANYAGA. IDŐNKÉNT NACIONALISTÁNAK BÉLYEGZIK.

HOMOKHAL. A KISZÁRADT DUNA-MEDERBEN GYAKORI. REFORMKONYHÁN ÉL, HOMOKEVŐ, MÁR MOST TERVEZI, HOGY ÁTTELEPÜL A BUGACI PUSZTÁRA.

SZIGETKÖZI TÁPLÁLÉKLÁNC

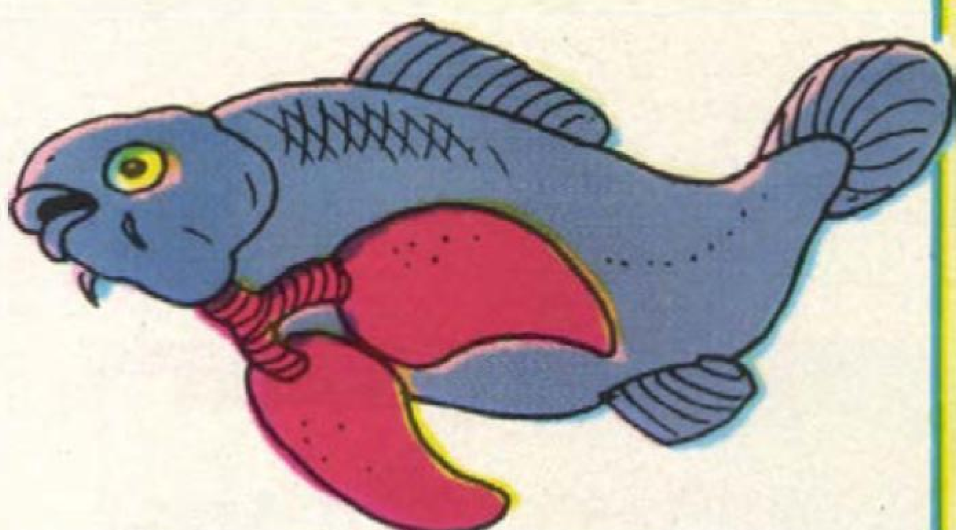

ÖRVÖS TELESZKÓPGÓLYA

SPECIÁLISAN MÓDOSULT CSŐRE SEGÍTSÉGÉVEL NAGY MÉLYSÉGEKBEN IS KÉPES A FÚRÓVARANGY UTÁN KUTATNI.

DUNAI TÜDŐSHAL

KOPOLTYÚI TÜDŐKKÉ ALAKULTAK, ÍGY A LEGNAGYOBB SZÁRAZSÁGOT IS KÖNNYEDÉN ELVISELI.

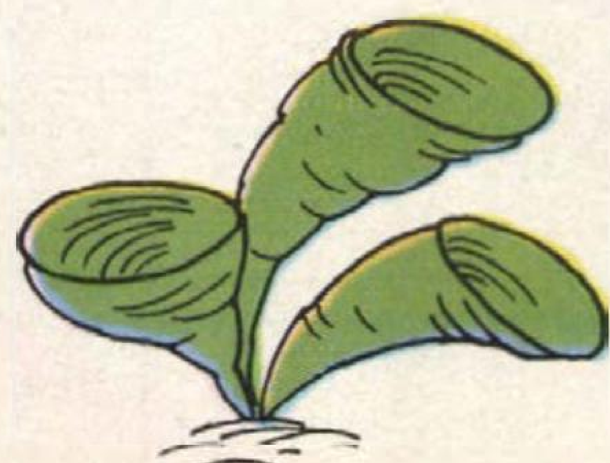
BARNA FÚRÓVARANGY

SZÁRAZ PERIÓDUSOKBAN A TALAJVÍZ SZINTJÉIG BEFÚRJA MAGÁT A FÖLDBE.

NAGY BÚGÓCSÍBOR

UTOLSÓ POTROHSZELVÉNYE PROPELLERRÉ ALAKULT, AMELY MEGKÖNNYÍTI A SZÁRAZ HOMOKBAN A HALADÁST.

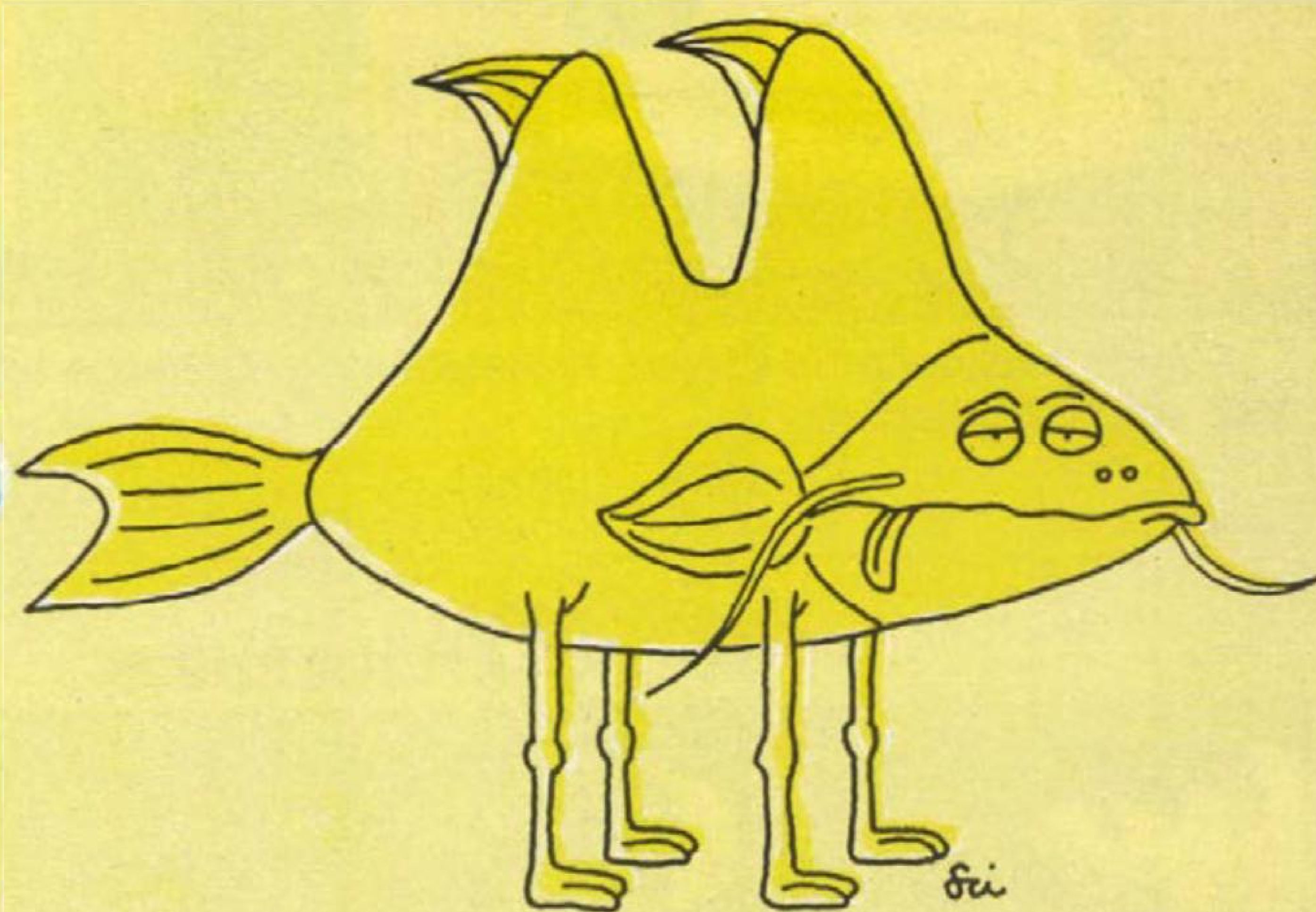

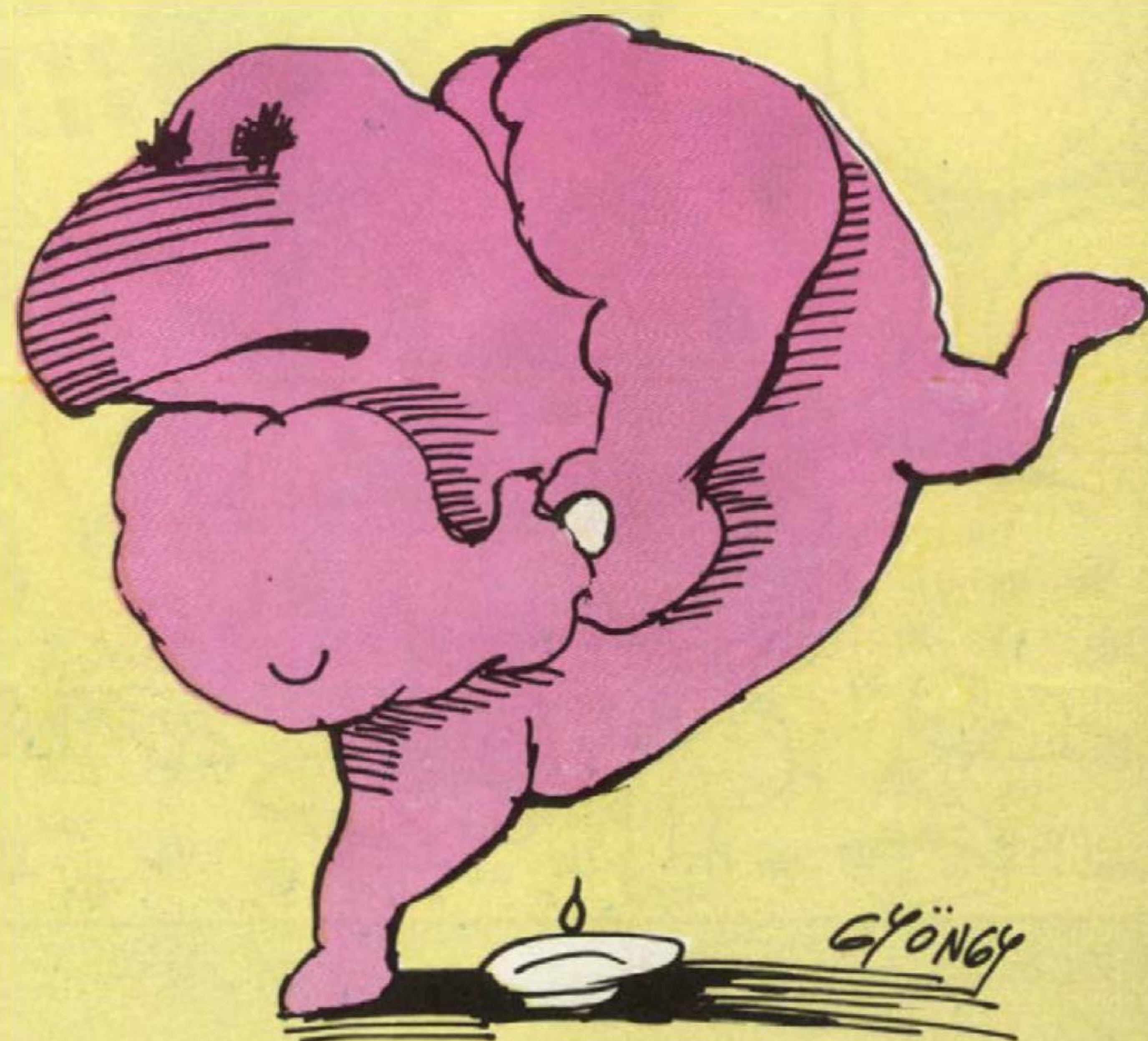
ÓRIÁS TÖLCSÉRMOHA

MÓDOSULT LEVÉLKÉI SEGÍTSÉGÉVEL A HARMATOT GYŰJTI ÖSSZE.

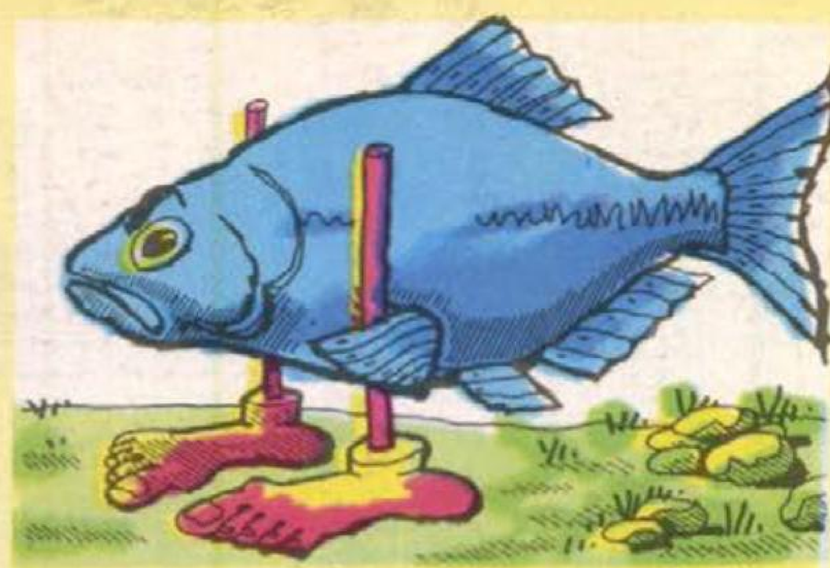
SZIGETKÖZI TEVEHAL

KAVICSBÓL VIZET FAKASZTÓ HARCSINKÓ

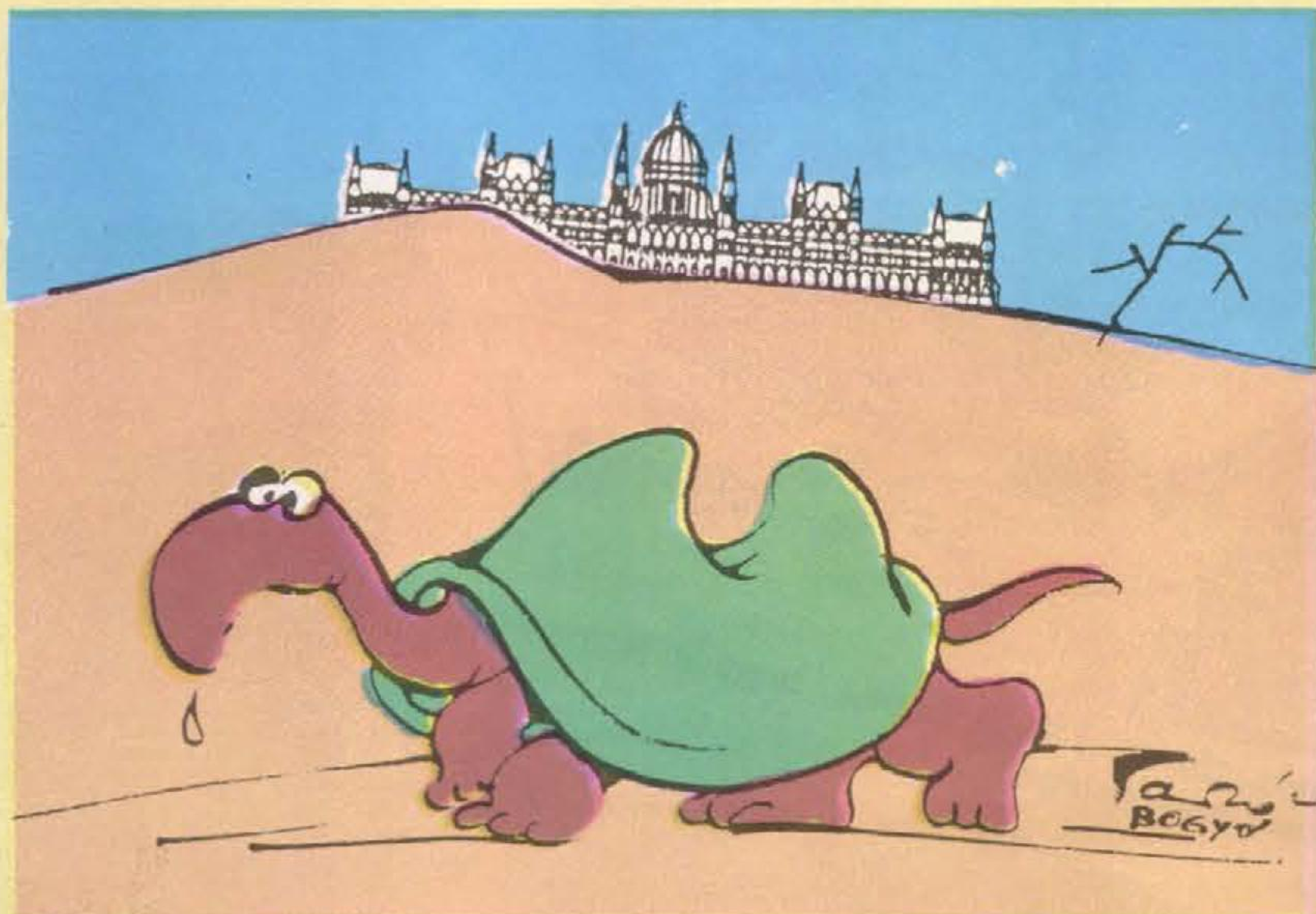

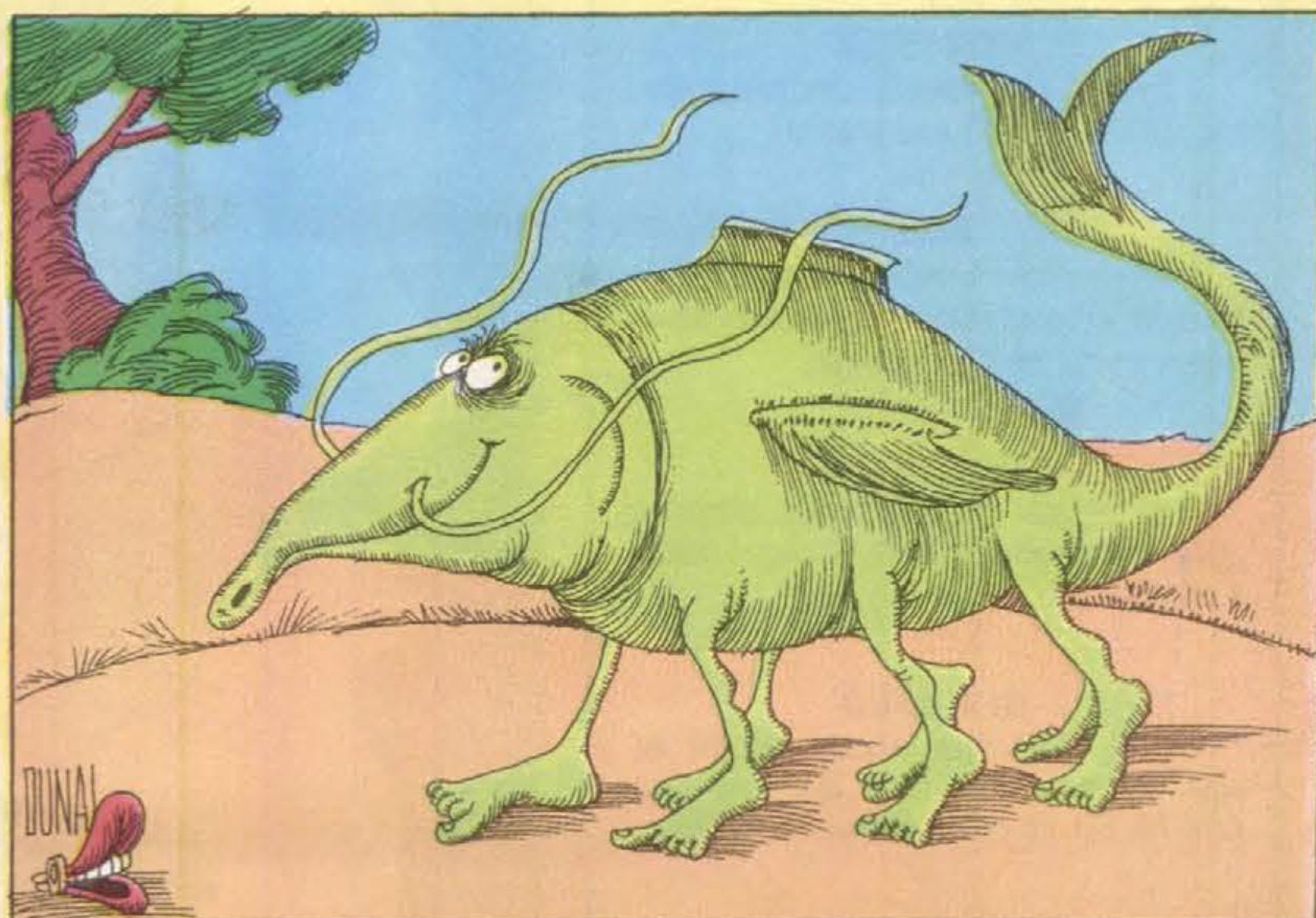
MEČIARVILÁG

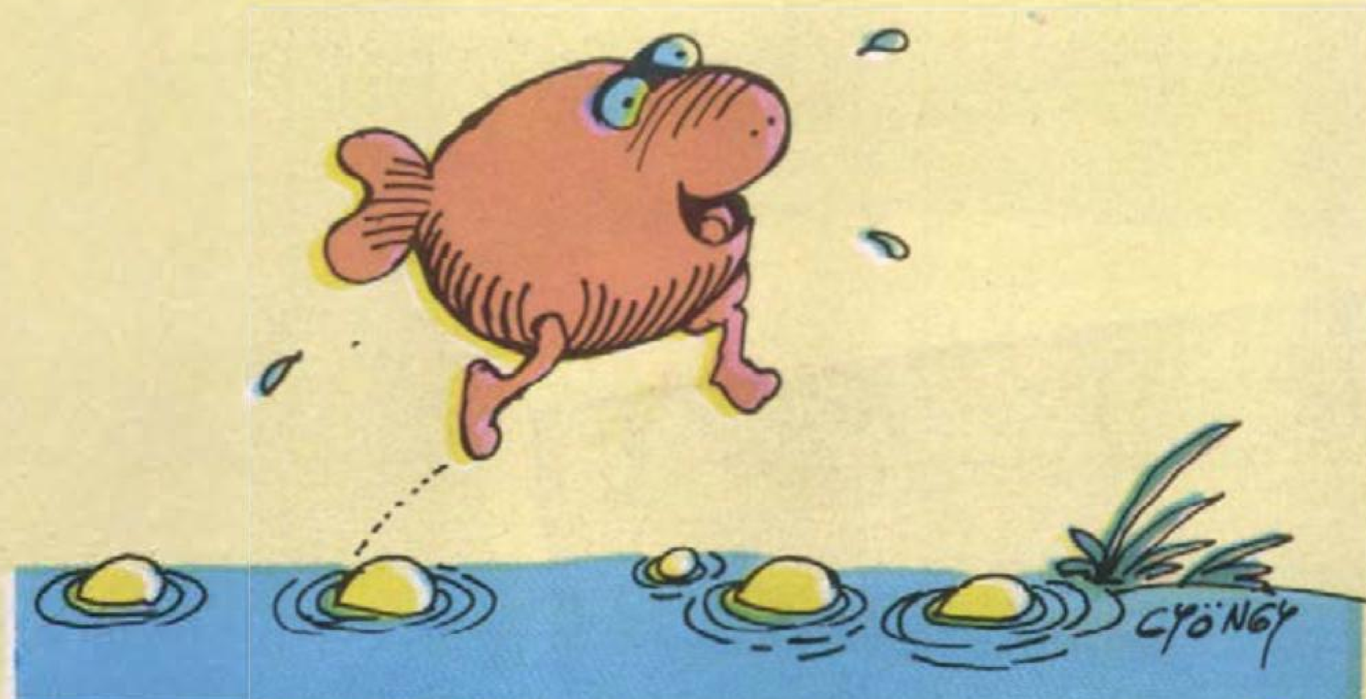

MAGYAR GYALOGHARCSA. SZAGLÓSZERVE ÉS SZÉP VONALVEZETÉSŰ FUTÓMŰVE LEHETŐVÉ TESZI, HOGY A VIZET MEGTALÁLJA.

KÉTPÚPÚ TEKNŐS

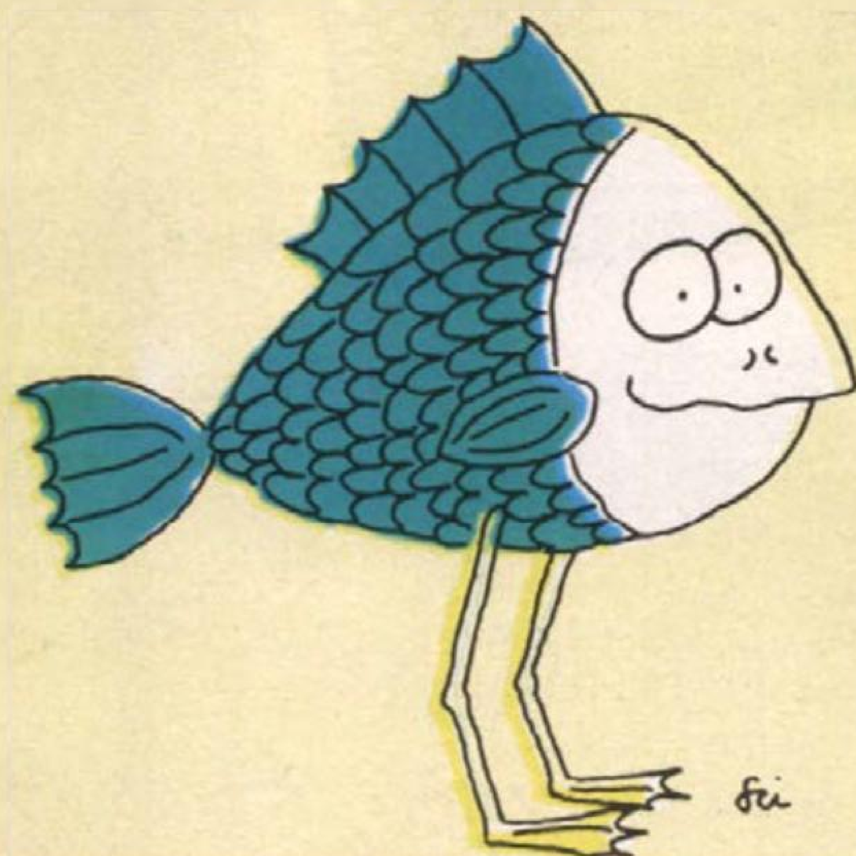

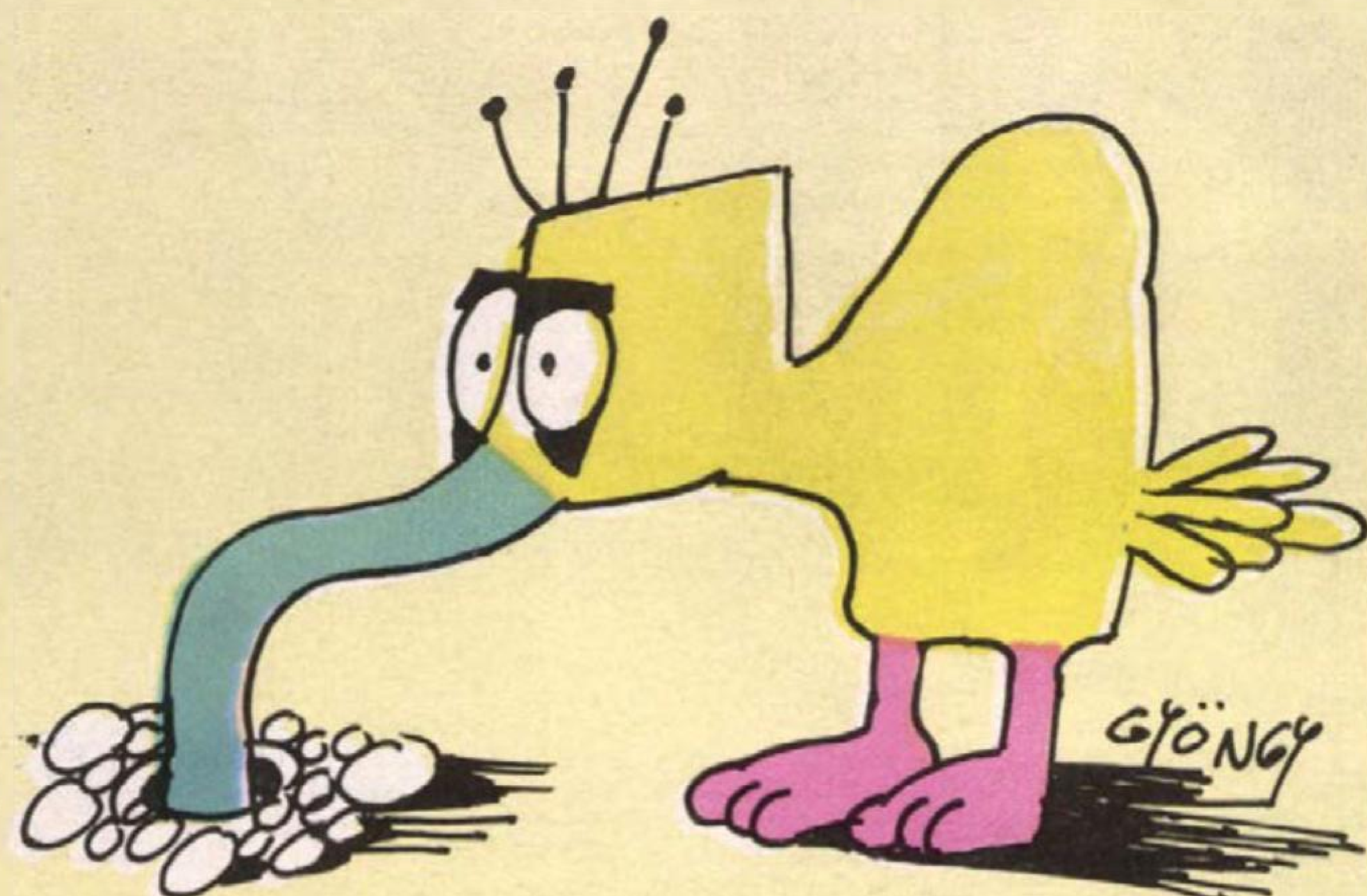

KAVICSUGRÁLÓ POTYI

MOSONI HATÁRFUTÓ

NABŐS VÍZTÁROLÓ PÚPPAL

KIBÉDI ERVIN:

HOMÉR – HOMÁR

Egy aránylag guszta,
teltkarcsú Languszta
a tenger sarkánál,
jól kikenve magát hínárral,
összefutott egy őszes Homárral:
– Mondd, mikor hancúroztál legutóbb,
Homár?
– Ó már
nem is emlékszem milyen régen...
Jó pár éve... a parti stégen
Sóhajtott és elábrándozott...
Közben a szél dagályt hozott,
mely finoman kivetette
őket a meleg fövenyre.
A nap megbizsergette,
„tudásukat" elővette...
És kacarászva vígadoztak
s egy jó nagyot... hancúroztak!
Ám a mohó Languszta a gerjedelembe
Homárunk némely tagját bekapta, s megette.
Aztán erős, határozott
Farkcsapásokkal távozott...
Szegény Homár azóta sántikálva
dúdolja nótáját, mi oly nagyon bús,
s minek mindig örök a tanulsága:
„Öreg Homárnak nem való a május".

FECSKE CSABA:

KISIKLÁS

Az úton keresztül kúszott
a sikló, vagy mondjuk így: siklott,
de élete már félúton kisiklott.
Arra jött – gurulva négy keréken,
asztmásan hörögve egy gépkocsi,
és persze, nem kerülte ki.
Sőt! – s ezt illetlenségnek tartom –
még azt se mondta: pardon!
Átment rajta úgy, hogy szegény
sikló lapos lett akár egy lepény.
(Néki állít emléket e költemény.)
S íme egy megszívlelendő javaslat
minden siklónak, kit még el nem tapostak:
Az úton csak az keljen által,
ki már meghasonlott magával!

ELÉGIA

Úgy száznyolcadik éve táján
elmerengett az óriásteknős:
„Bizony, nem jól van ez így:
már nem lehetek ifjú, se hős,
ideje volna k i h a l n i !"
De sajna nem ért rá – éppen
a tojásait ment lerakni.

A MEGÁTALKODOTT MENYÉT

Nem éppen galambepéjű volt a menyét:
szívből utálta vejét és menyét.

Nem volt benne szemernyi szívjóság:
ki nem állhatta anyósát, apósát.

Rosszmájú! – mondták, bár nem láthatták máját,
ám tudták: gyűlöli sógorát, komáját.

Másnak ennyi már sok, s neki nem elég még:
folyton szapulja egyetlen, kedves feleségét!

SZILÁNKOK

VALLOMÁS

– Rettenetesen el voltam keseredve. Azt hittem, hogy már soha többé nem süt rám a Nap. Minden olyan reménytelennek látszott. De amióta téged megismertelek, drágám, azóta minden sokkal rosszabb.

*

BUDAPESTEN

– Egy kis friss levegőt szeretnék szívni. Légy szíves, csukd be az ablakot!

*

MOZI

Azért szeretem a mozit, mert a színész a századik előadás után is ugyanolyan elmélyülten játszik, mint a premieren.

*

SZERELMES NŐ

– Ha eljössz hozzám, hagyd otthon a problémáidat, gondjaidat, de ne hagyd otthon a pénzt!...

*

ÚJ ALBÉRLŐ

– Uram, fizet havi hétezer forintot, de figyelmeztetnem kell, hogy ide nővel nem jöhet fel. Sőt, nő nélkül sem...

*

UDVARIATLANSÁG

– Micsoda modortalanság, milyen felháborító, udvariatlan hang! Ebbe az üzletbe sem jövök többet! – kiáltott dühösen a vevőre az eladó és azonnal otthagyta az állását.

*

KOCSMÁBAN

– Barátom, maga már alig áll a lábán. Eleget ivott, menjen szépen haza.

– Sajnálom, de nem mehetek.

– Miért?

– Én vagyok itt a csapos.

*

LAKVA ISMERJÜK...

– Negyvenhét évi együttlakás után tudtam meg, hogy Lajos, a férjem, a gesztenyebarna tinédzserlányokat szereti, nem pedig az olyan három gyerekes, ősz hajú asszonyt, mint én vagyok.

*

KOCSMÁBAN

– Család?

– Megvan.

– Az asszony?

– Megvan.

– A gyerek?

– Megvan.

– Akkor jó. A viszontlátásra!

– Ki volt ez? Te jó ég! Nincs meg a pénztárcám!

*

VALLOMÁS

– Pista, maga az első férfi az életemben. A Zala megyeiek közül...

*

ÓHAJ

– Nincs nagyobb vágyam, mint hogy népszerű, ismert emberként panaszkodhassak a népszerűség okozta kellemetlenségekről.

*

NEHÉZ NAP

– Holnap nehéz napom lesz. Ezért ma korán lefekszem és átalszom a holnapi napot is.

*

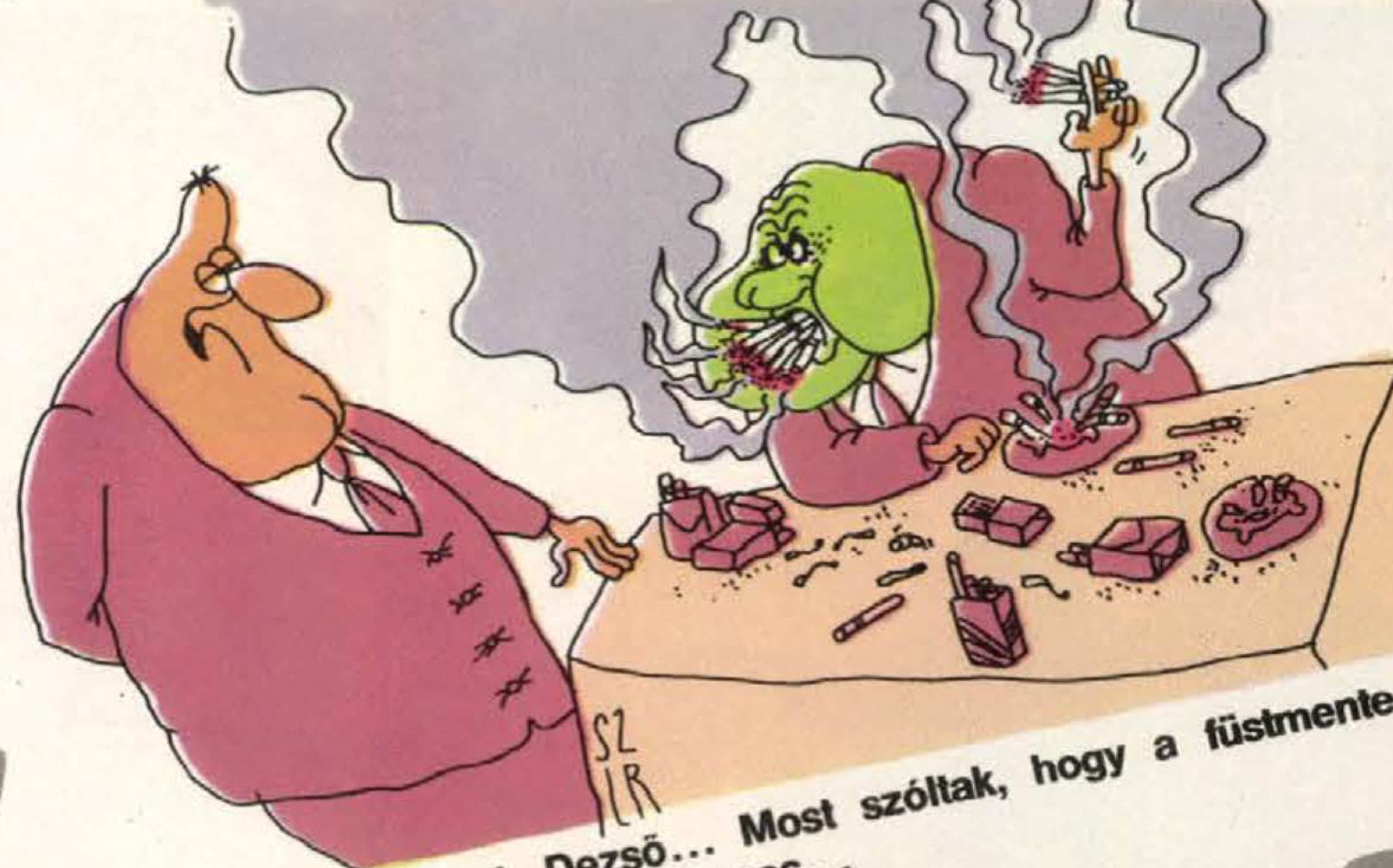
KEZDŐ ZENÉSZ

– Milyen hangszeren játszik?

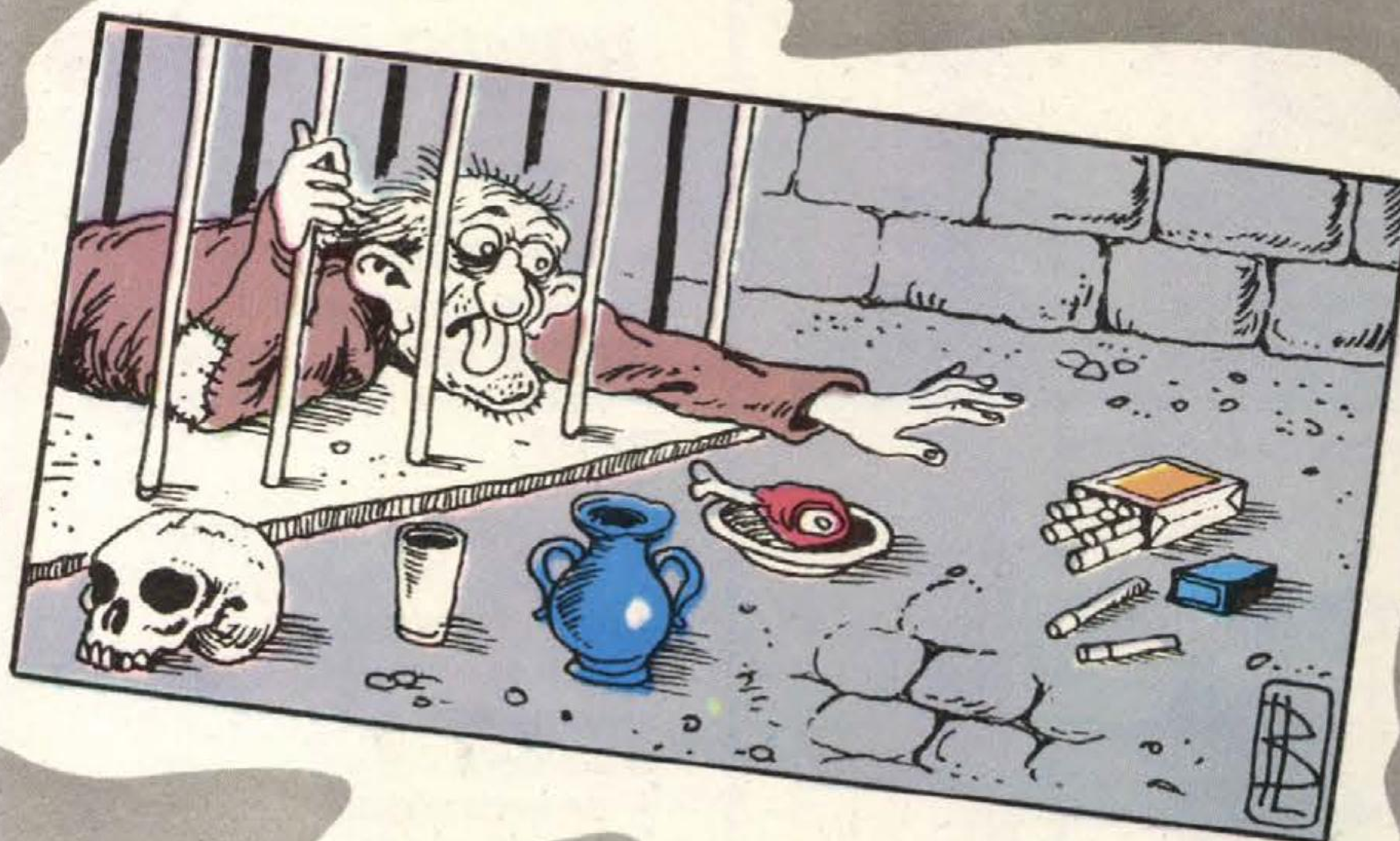
– Semmilyenen. De remekül tudok a szünetben tányérozni.

GALAMBOS SZILVESZTER

NOVEMBER 17. FÜSTM

– Abbahagyhatod, Dezső... Most szóltak, hogy a füstmentes világnap mégiscsak pártsemleges...

– Azért, mert leszoktál a dohányzásról, rólam nem kell leszoknod...

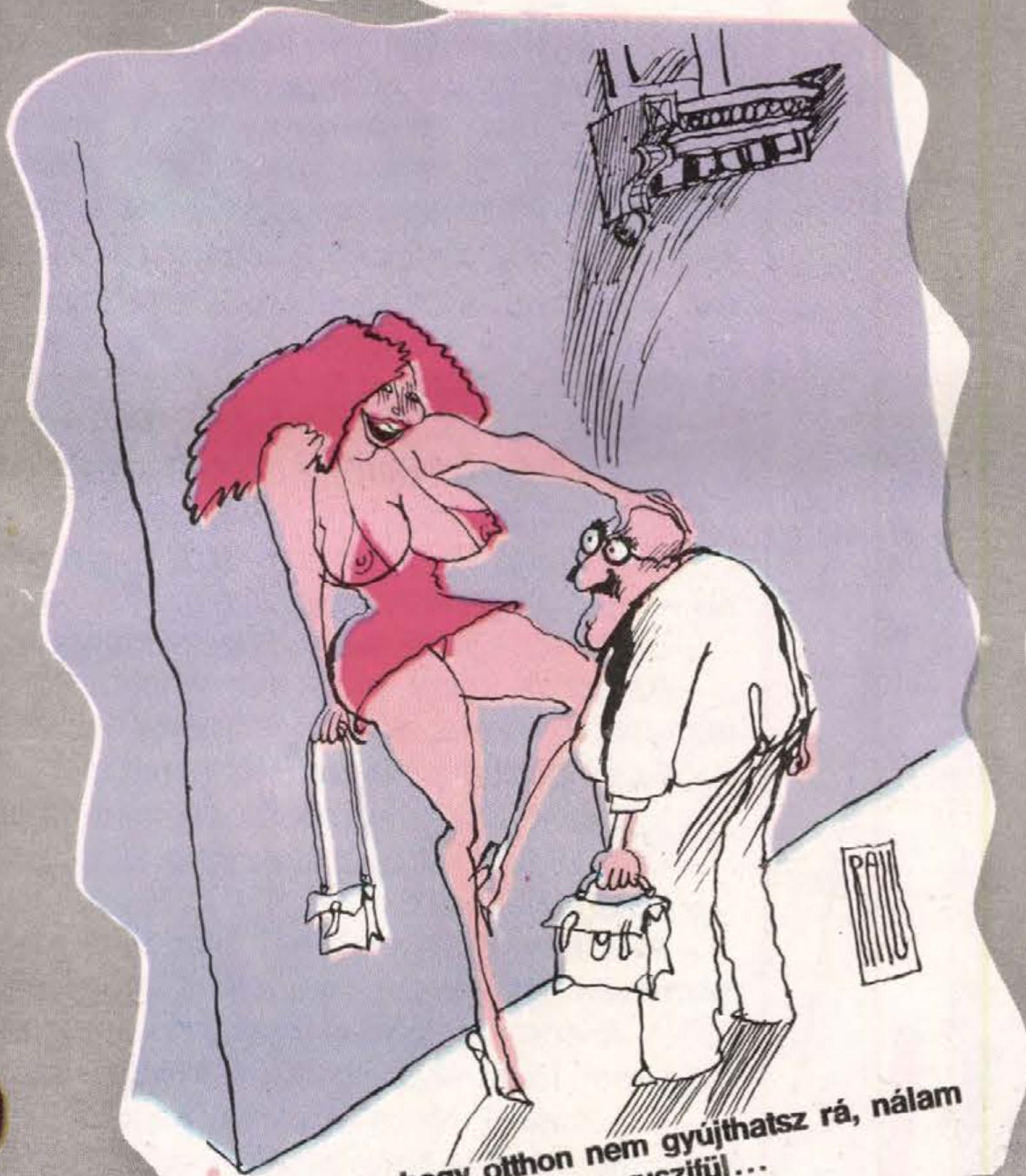

ENTES VILÁGNAP

– Semmi baj nincs, a gyerek majd kicsattan az egészségtől! Csupán prímán alkalmazkodott a szervezete a belvárosi levegőszennyezettséghez…

– Tudom, hogy otthon nem gyújthatsz rá, nálam közben is dohányozhatsz nyuszifül…

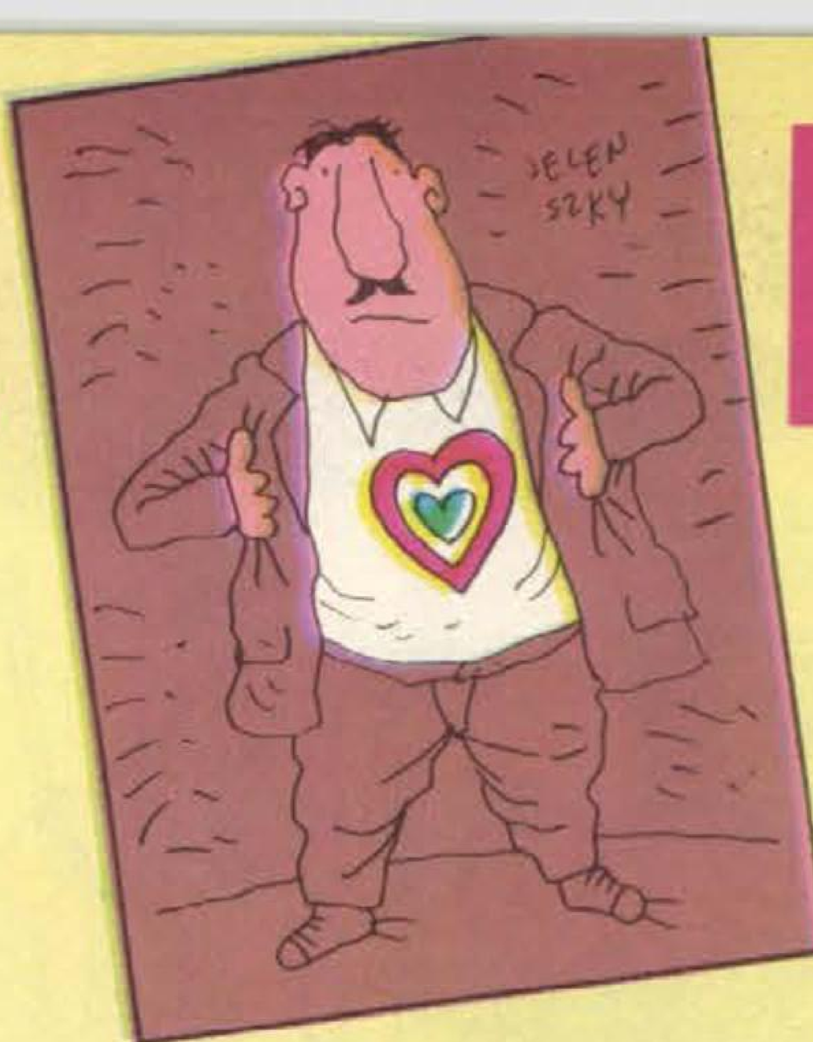

SZOMSZÉDOK KÖZÖTT

– Ej, csak tudnám, mit jelent az, hogy Transsylvánia?

– Vigyázz, kész, tűz!

– Követeljük továbbá a nehezen kiejthető Magyarország helyett az ősdákorománszentanyaföld szó használatát!

– Szidta a kormányt, anyázott, idiótának nevezte a milícia parancsnokát, lekurvázta az ön kedves feleségét. Ezt még mind eltűrtem volna, ha nem mondta volna azt is: Erdély!

VALLATÁS

– Jó napot! A rádiótól jöttem. Szeretnék önnel interjút készíteni.

– Örvendek, kisasszony. Eldöntötte már, hogy a végén mit akar kiszedni belőlem? Mi legyen a véleményem?

– Persze! *Az én véleményem!* Addig nem nyugszom! Van mikrofonom, van erőszakom, időm is van, majd csak belefárad ön a sok fölösleges dumába, és egyetért velem, miszerint hazánkban jelentősen megnövekedett a fasiszták által egy főre jutó vasdorong, főképpen a koalíció, a népnemzetben gondolkodók, a *magyarkodók* körében. Szegletében. Mert állítólag kevesen vannak, de szerintem nagyon is sokan. Mindenki fél. Aki nem egész. Ön *magyar?*

– Persze.

– Úgy?! És mit jelent az, hogy magyar? Nem elég, ha csak annyit mondunk, hogy emberek vagyunk?

– Attól függ. Ha arról van szó, hogy ne kínozzuk egymást, akkor elég, végtére is magyar emberek vagyunk.

– De mi az a jelző, hogy *magyar* emberek?

– Az annyit jelent, hogy nem angol, nem német, nem orosz, nem hindu, és még sokminden nem, hanem magyar.

– És *ember* nem? Most nem mondta!

– Mondom. Magyar embernek érzem magam!

– Mitől? Miért rekeszti ki ezzel a többieket?

– Kiket többieket?

– Akik nem érzik magukat állandóan magyar embernek, hanem csak úgy egyszerűen dolgos, jól nevelt, művelt embernek.

– A felsorolt jelzőkkel együtt is *magyar* embernek tartom magamat. Hová akar kilyukadni? Nem értem!

– Kilyukadni? Nincs is nálam lukasztó. Mikrofon van. Amibe maga nem akarja belevallani, hogy *mitől* magyar?

– Anyámtól, apámtól, kik magyarok voltak, és én is annak születtem, magyar dalt dalolt a dajka felettem. Már régen. Azóta is állandóan magyar vagyok. Sose hittem, hogy ebből egyszer baj lesz! Hogy faggatnak miatta!

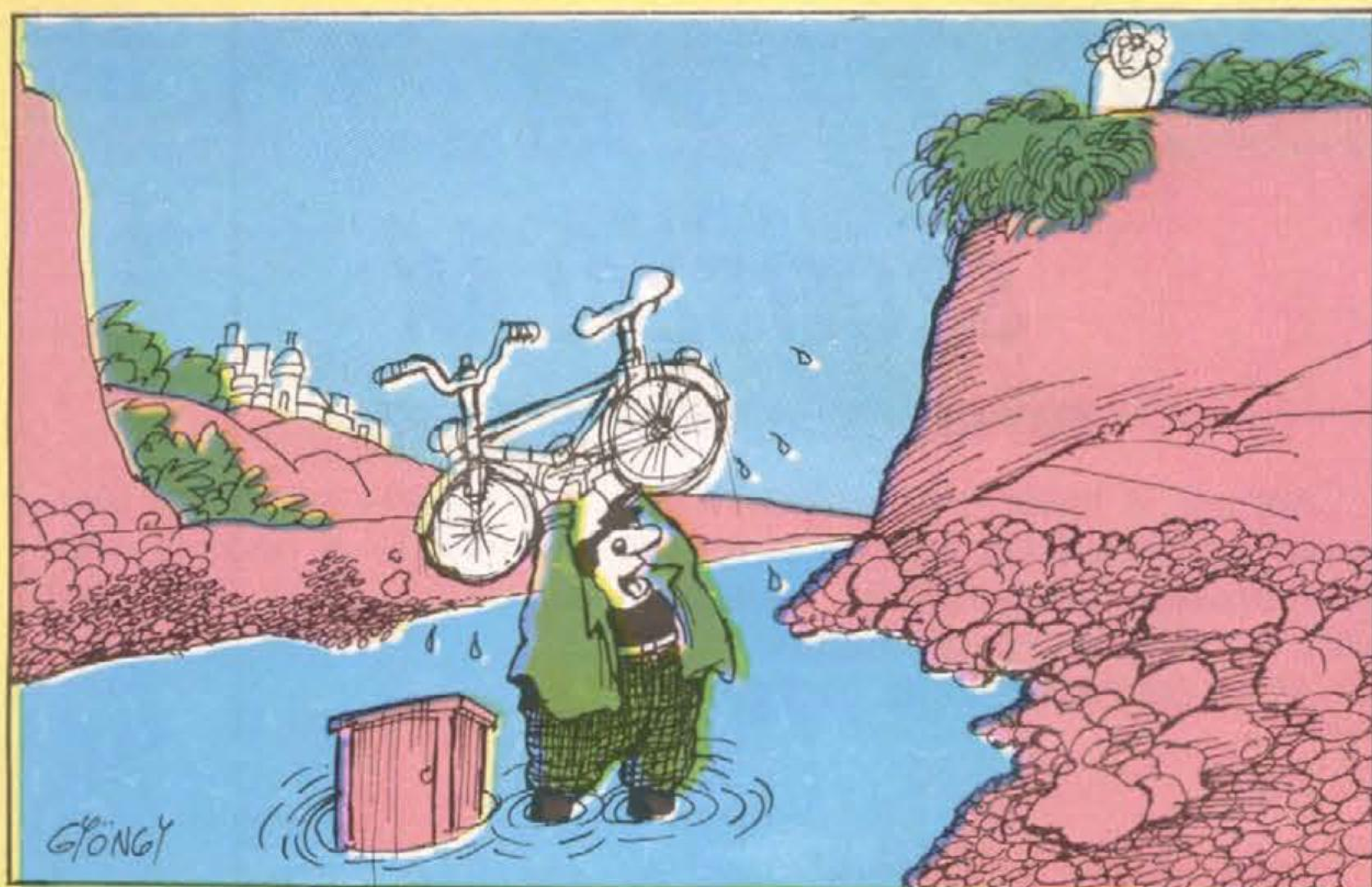
– Kik faggatják?

– Riporterek. Magyar riporterek. Magyar rádióriporterek és *juszt* is tévések. *Havas* és *forró* időkben egyaránt. Meg hogy mit szólok Csurkához. Nyár óta erről faggatnak. Miért nem kérdezik, hogy mit szólok Iliescu elnökhöz, Mečiar miniszterelnökhöz, Sesej vajdához? Ahhoz, hogy Nagyváradon a Teleki utcát Antonescuról nevezték el? Tudja maga, *édesem,* hogy ki volt az az Antonescu? Meg az a Tiso?

– Nem. Én azt nem tudom, én azt kérdezem, hogy mi az, hogy „magyar ember". Én *azt* nem tudom, kérem! Egyszerűen nem tudom fölfogni, miért e kirekesztő jelző? *Uraságod* pedig ne használja velem szemben azt a szót, hogy *édesem!* Ez lekezelés, amire nincs szükségem!

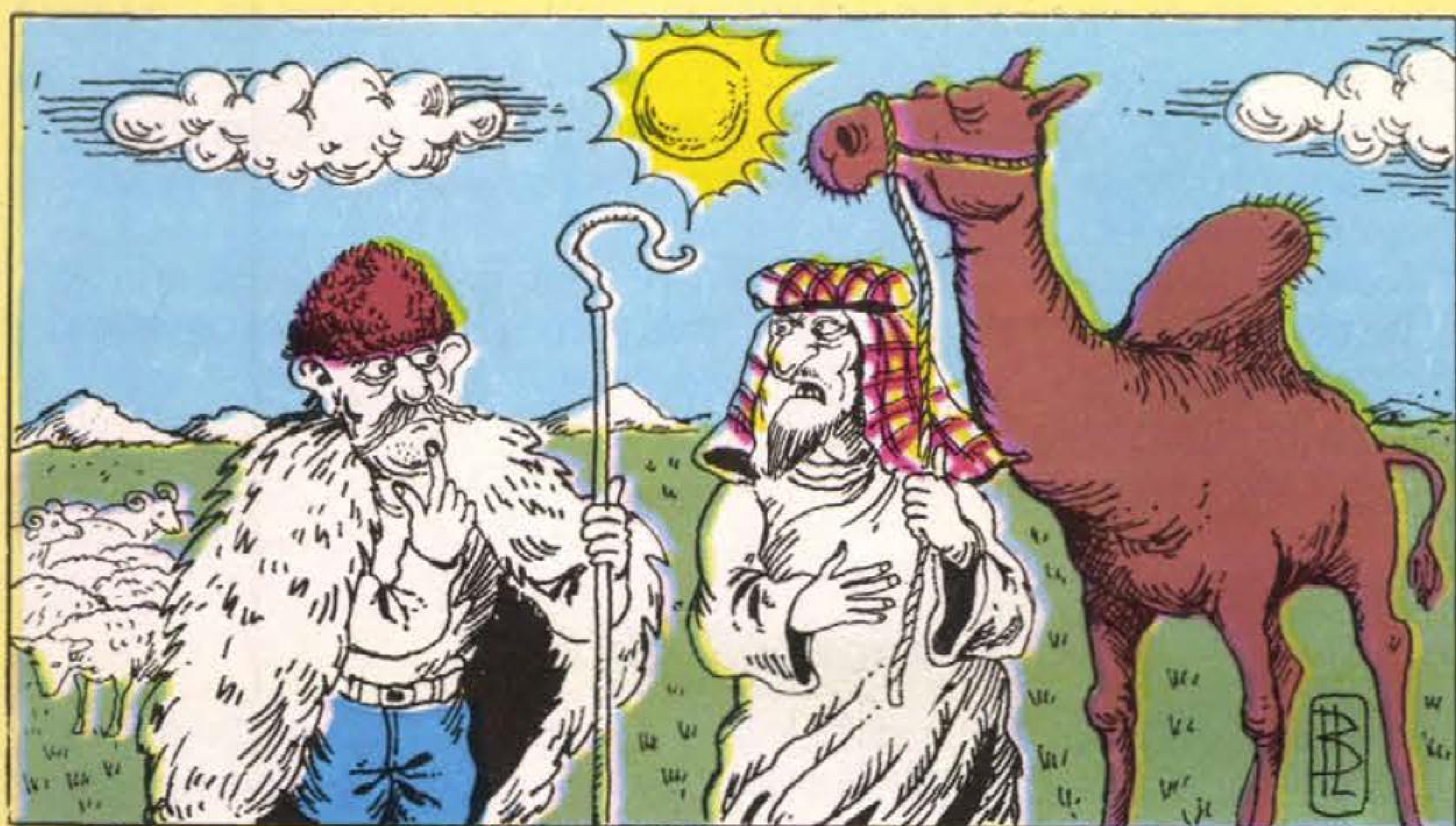
– Helyes! Nem voltam elég meggondolt. Fölösleges volt a *le* igekötő. Mivel magának lekezelésre valóban semmi szüksége, de *kezelésre* annál inkább. Kezdhetjük is, ha óhajtja, és ha van társadalombiztosítási kartonja. Ugyanis elmeszakorvos vagyok...

ALFÖLDI IMRE

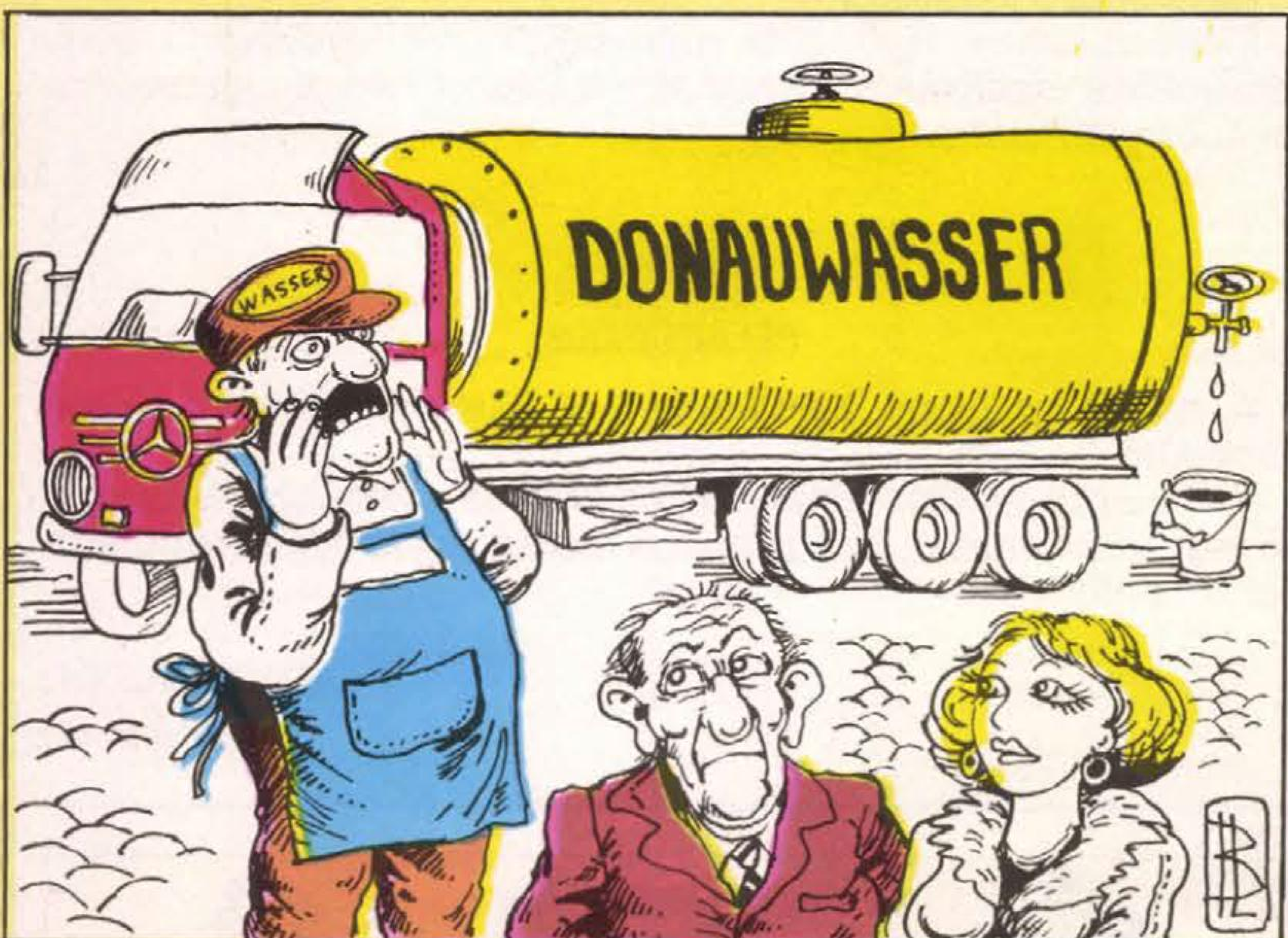

– Rózsi, egy kicsit rozsdás, de megkerült a biciklink!

VALAHOL A SZIGETKÖZBEN

– Allah növessze hosszúra a szakállad, jóember, nem tudsz errefelé ivóvízről?

– Bécsből érkezett friss ivóvíz! Duna-vizet vegyenek!

BODNÁR GYULA:

SZÁRAZ MEDER NEDVES PARTJÁN...

Történt pedig az Úrnak 1992. esztendejében, hogy Czinóber Barna, a helybéli zöldek Kék-Duna frakciójának vezetője galambdúcának rejtekéből az „elterelést" figyelte. Ahogy a vízszint az üzemvízcsatornában, úgy nőtt az elhatározás hősünk szívében. Leereszkedvén azonnal bezárkózott a hajdani krumpliveremből átalakított laboratóriumába, ahol – mint modern Noé – titokban rejtegette évtizedek hosszú munkájával összegyűjtött génbankját.

Egész éjjel dolgozott, s reggelre már együtt volt a lombikokban minden, ami ahhoz kellett, hogy a vizét vesztett Szigetköz új, eddig soha nem látott élővilággal népesülhessen be! Az utolsó lombikkal abban a pillanatban lett készen, amikor megkondult a Falutévé kakasa és a „Majd meglátják" hangjaira rögvest elnyomta az álom.

...Álmában a kiszáradt folyómedret láballta, s minő meglepetés! Azt látja, hogy kavicsok ezrei mozognak kifelé és állnak össze egyre nagyobb kupacokká! Még álmában sem akart hinni a szemének, de aztán „Heuréka" felkiáltással konstatálta, hogy műve sikeresnek bizonyult. Dolgoznak a galacsinhajtó bogarakkal keresztezett remeterákok! Úszódaruk hiányában sem fog megszűnni a kavicskitermelés!

„Nagy vagy Czinóber!" – dicsérte meg önmagát és érdeklődve nézte, ahogy az új genetikai kóddal átprogramozott ékszerteknőcök a gyöngykavicsot osztályozták. ...Hirtelen útépítés zaja ütötte meg a fülét. Kíváncsian lépett a töltésre, ahol éppen az a látvány fogadta, amit várt. Dolgoztak az excentrikus mozgásra idomított döngölőbékák, és a simára varázsolt úton transzplantált tüdejű csikóhalak húzta környezetbarát delizsánszok szállították a megszűnt hajóforgalom miatt partra vetett utasokat.

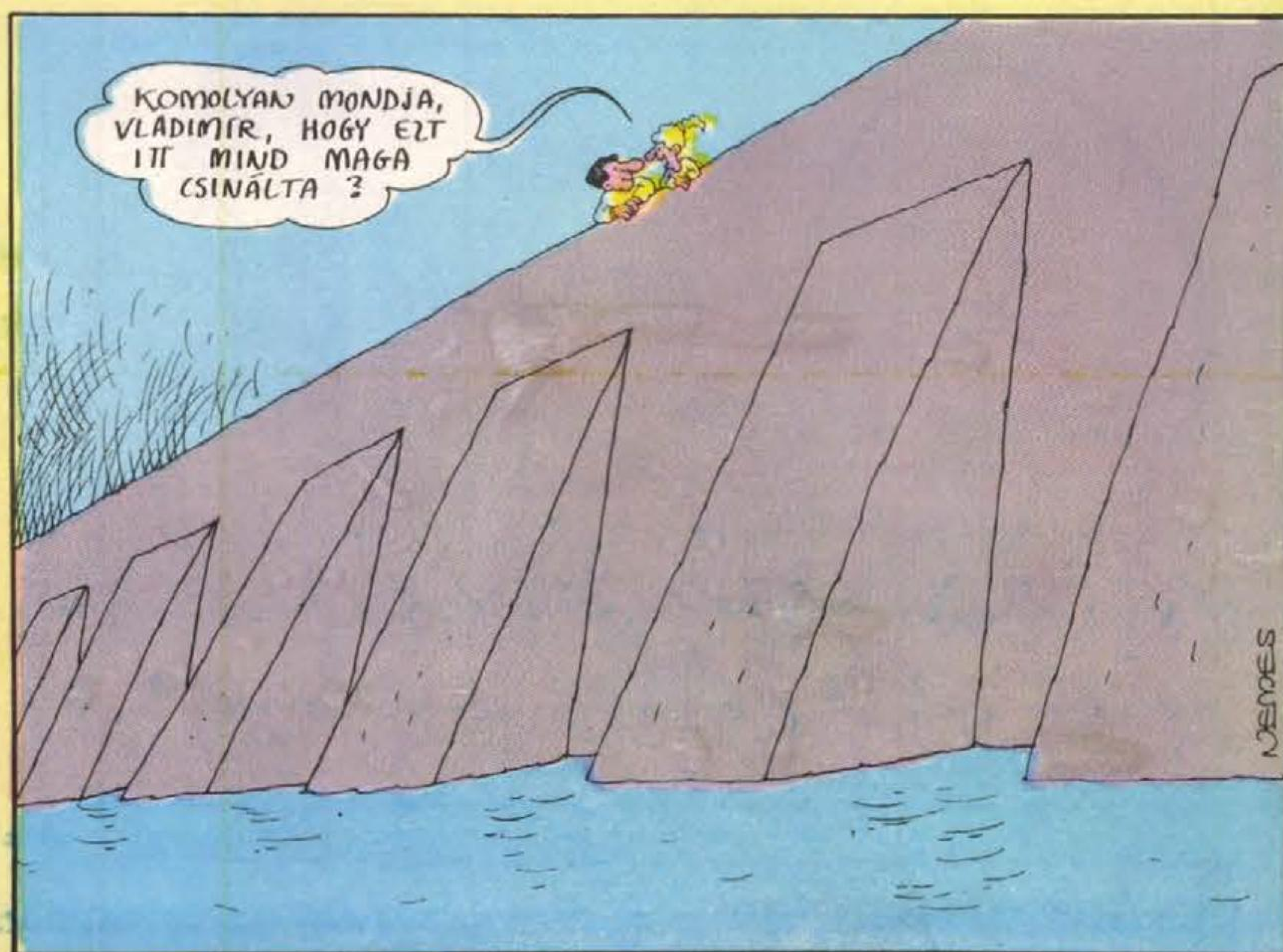
A sűrű szavannai fűben egy vastag bundájú állat suhant át. Első látásra menyétnek nézte, de aztán rájött, hogy ez is az ő műve, az angórával keresztezett angolna! A közeli bokor alól kedélyesen intett feléje újabb szülöttje, a vízhatlan csuklyás kabáttal keresztezett folyami rák, az anorák. A dagonyás Duna-ág egyikében éppen akkor serdültek a borjúfókák bölömbikákká, amikor az első lazac – mely a „Laza-C" változatot jelképezte – beúszott a szlovákok üzemvízcsatornájába. A Dunát elrekesztő gáton már javában rakta fészkét a Czinóber Barna által mutált új magyar–szlovák „drúzsbamadár", a barátkeselyű!

...A mi Barnánk elégedetten fordult a másik oldalára. „Mégsem lesz holdbéli táj a Szigetköz!" – sóhajtott fel álmában és elhatározta, hogy mihelyst felébred azonnal hozzáfog a minden elképzelést felülmúló szuperlény megteremtéséhez. ...Hogy az mi lesz? Elárulhatom: egy szupererős biológiai erőgép! Egy gőzkalapáccsal keresztezett és bálnatejen kondicionált – a Dunasaurust nyúlgáttá klopfoló – árapály üzemű pörölycápa!

ARDEAL INTERZIS = ERDÉLY TILOS

Gheorghe Funar, Kolozsvár polgármestere azonnal lemondta a Tribuna Ardealului és a Mesagerul Transilvan című újságok előfizetését

HÓDÍTÓ

RUHAREKLÁM

Miközben a nemzetközi atlétikai versenyt nézem a tévében, azt mondja nekem kicsit epésen a feleségem:

– Tanulhatnál ezektől az élsportolóktól!

– Én is megpróbáljam átugrani a hatméteres magasságot, üvegrúddal, mint a Bubka? Neki se mindig sikerül...

– Nem ugrani tanulhatnál tőlük, hanem öltözködni!

– Miért, azt akarod, hogy atlétatrikóban járjak be dolgozni az egyetemi könyvtárba, meg színes rövidnadrágban? Megszólnának a professzorok...

– Nem erről van szó! – csattant fel a hitvesem hangja. – Ha megfigyelted a versenyzőket, a legtöbbjük reklámoz valamilyen árucikket a melegítőjén, a trikóján, vagy a sapkáján, s ezért külön pénz jár nekik! Te pedig egész nap ingyen lófrálsz!...

Meghökkentem. Nem vitás, ebben csakugyan van valami! Az asszony megint a fejemen találta a szöget! Tulajdonképpen miért ne reklámozhatnék másodállásban egy-két szimpatikus hogyishívjákot, ha egyszer megfizetnek érte?!

Most már csak azt kell eldönteni, hogy mit propagáljak és milyen ruhadarabon?

A diszkrét bézsszínű átmeneti kabátom fölöttébb alkalmasnak látszik az „Odaseneki" japán bakfistamponok reklámozására, míg a pecsétes nadrágom sliccére talán az ismert mosóporjelmondatot fogom feltűzni:

„Loreley mindent kivesz!"

A kétsoros zakóm szinte önként kínálkozik a „Husi Nusi-gyógymatrac" klasszikus tömörségű kétsoros hirdetésére:

„Nem vagy szappan, apuskám,
Ne habozz és feküdj rám!"

De lehet pizsama felirattippeken is spekulálni, sőt, ha rendesen megfizetik, a pucér fenekemre is rátetováltatok valami frappáns reklámot! Bár itt, sajnos, figyelembe kell venni azt a tényt, hogy az utóbbi időben ezt a meghitt hirdetési felületet egyre kevesebben olvassák...

Hát igen, a kenyai középtávfutók valamivel gyorsabban spuriznak nálam, ezzel szemben én irtó okos vagyok, az eszem még csavaros, mint a borotva!

A zoknijaimat a „Csip-csip csóka"-szúnyogirtónak szentelem. Majd meglátjuk, ki bírja tovább; én, vagy a szúnyogok?!

Ha az üzlet beválik, minden létező ruhadarabomat a nemes ügy szolgálatába állítom. Még klasszikus színdarabok és filmek videokazetta-változatait is propagálom majd! A pár kesztyűmet, a halhatatlan veronai szerelmespár, Rómeó, illetve Júlia neve fogja díszíteni, a kalapomat pedig: „Elfújta a szél"!...

DALMÁTH FERENC
(Tel-Aviv)

SZŐRSZÁLAK

EGY RÉGI SZAKMA RENESZÁNSZA

Csapnál, a határ ukrán oldalán egy régi foglalkozás éledt újjá. Néhány ember járja nyakba akasztott fabőrönddel a négy-öt napi várakozásra kényszerített turistabuszok sorát, főleg szürkület előtt, és messze zengő hangon kiabálja:

– Itt az óvszeres! Itt az óvszeres!

– O –

PATOLÓGIAI ESET

Az orvosok egyelőre tanácstalanul állnak a legújabb járvány előtt: egyre több kisnyugdíjas csírázik ki. A kór – lila-fehér-rózsaszín indák formájában – először Maruszja nénin ütött ki.

Mint kiderült, Maruszja néni félévi özvegyi nyugdíjából egy mázsa burgonyát vásárolt és most – sorstársaival együtt – kizárólag azon él.

A mezőgazdasági szakemberek viszont örülnek a dolognak. A területi elnöki megbízott már büszkén jelentette is a kijevi központnak:

– Jövőre lesz elég vetőgumó!

– O –

PROFILVÁLTÁS

Szikszár Aladdin, a tudományos ateizmus volt professzora, jelenleg vallási tárgyú könyvekkel keresi meg a kenyérrevalót. Eddig már négy bestsellert jelentetett meg a volt pártkiadó gondozásában a következő címekkel: „Hogyan menjünk a Mennybe?", „A kommunisták is imádkoztak!", „Iljics, az első áldozó", „Templomjáró komisszárok".

Előkészületben lévő „Én már háromszor gyóntam!" című tanulmánya kiadásához anyagi támogatásért fordult Ligacsovhoz és II. János Pálhoz.

– O –

FELFEDEZÉS

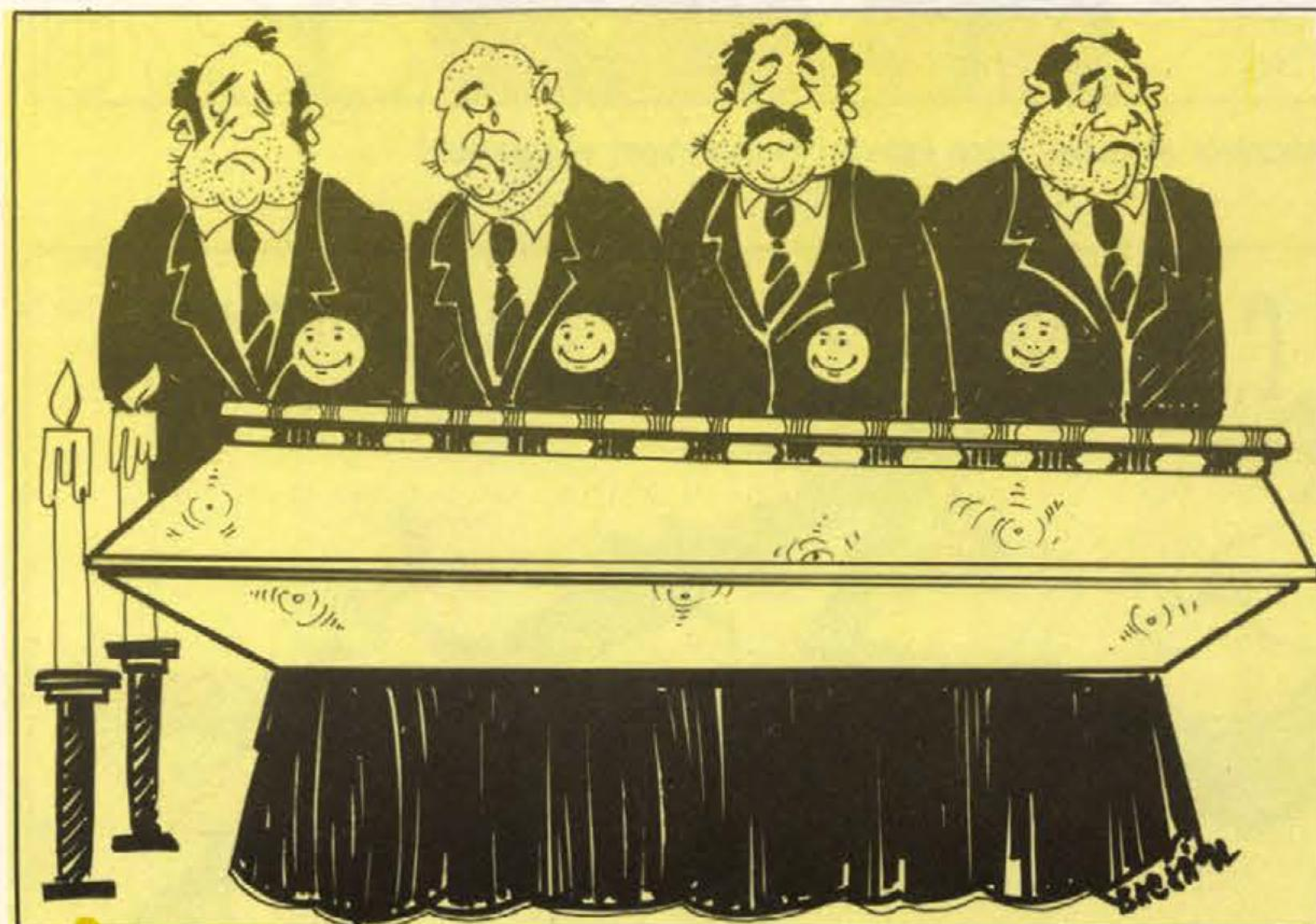
A minap meglepő felfedezést tett Kumisz Áron, munkácsi kazánfűtő.

A kétnapos sorban állás után vásárolt vekniben egy csavarhúzó, egy százkuponos és egy fogsor mellett egy ehető kenyérdarabot is talált.

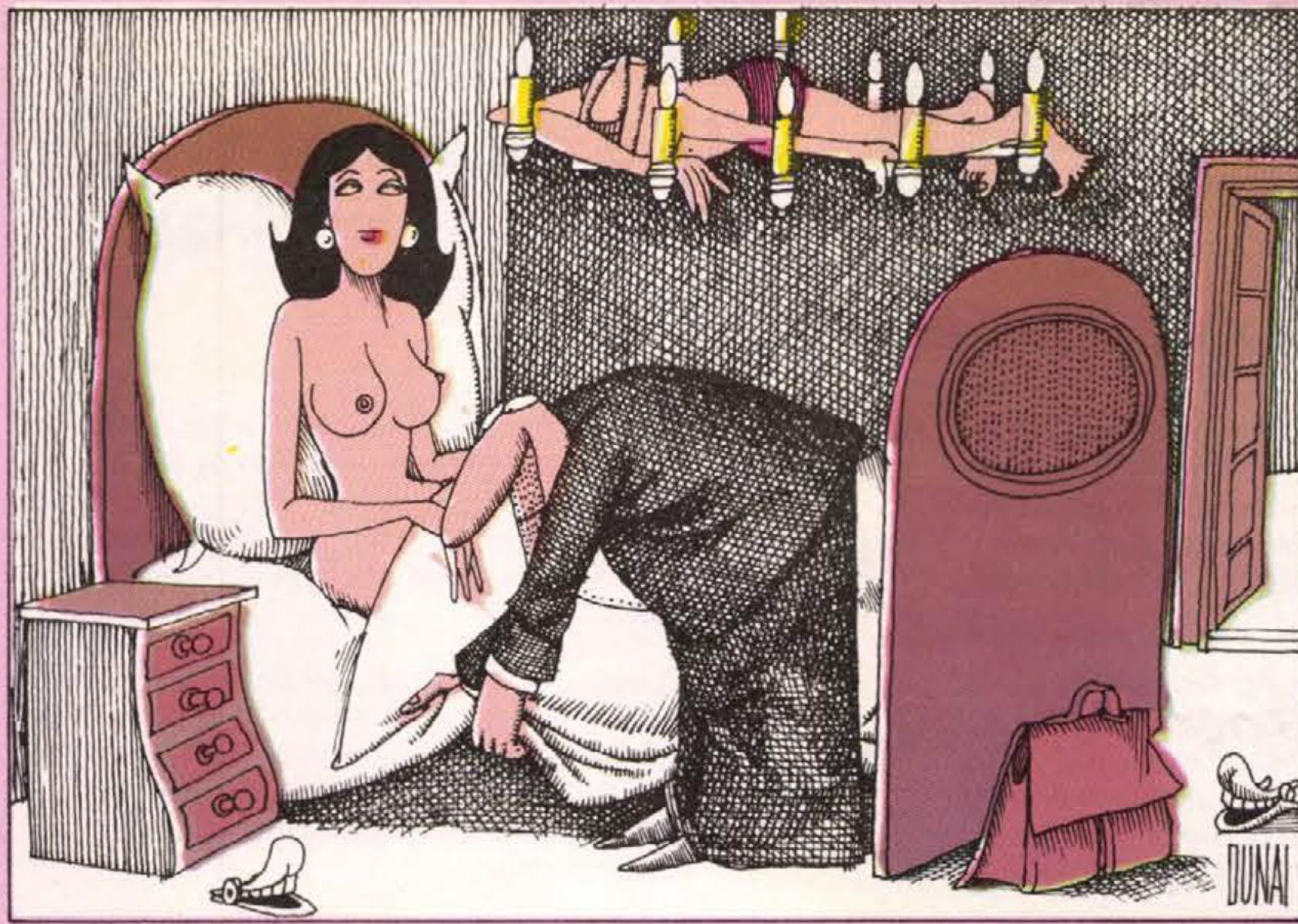
TÁRCZY ANDOR
(Ungvár)

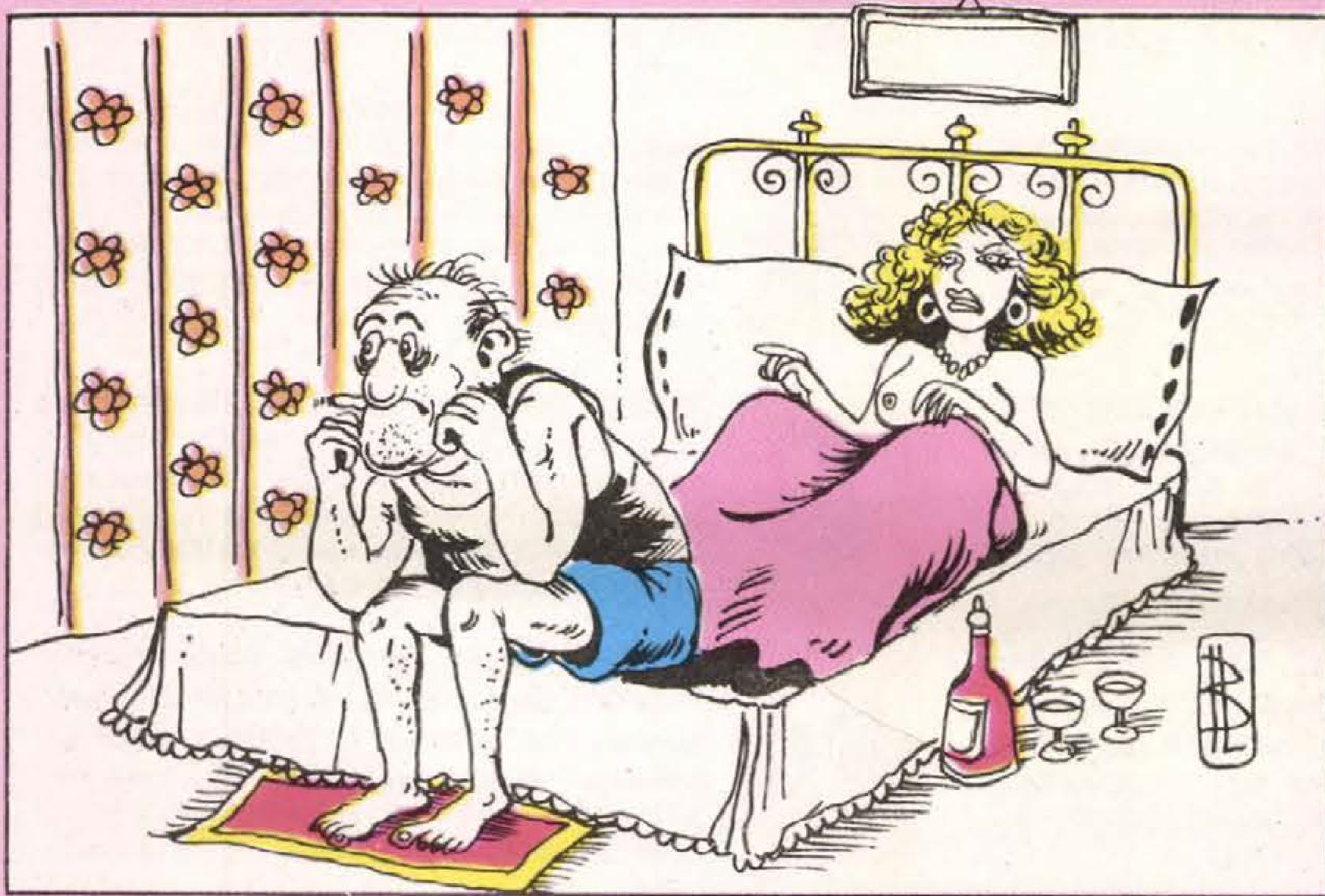
– Nem játszanak tisztességesen!

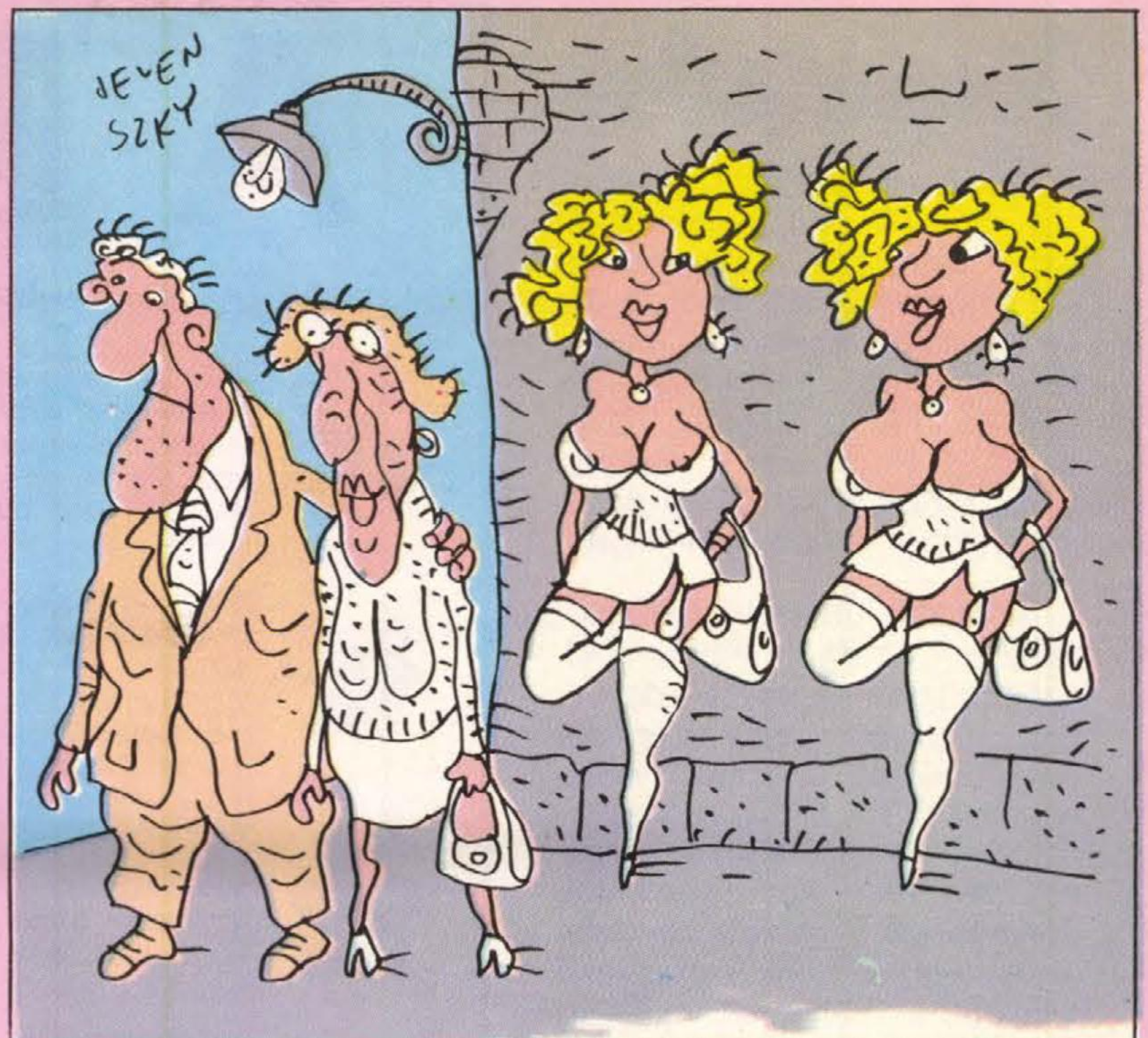
RIPACSOK — BALOGH CSABA (Marosvásárhely)

AKIK LEMARADTAK A NOBEL-DÍJRÓL

– No, ezért a teljesítményért te sem kapnál Nobel-díjat!

– Sajnos, sokkal jobb kampánymenedzsere volt, mint nekünk.

– Na, tessék, emelni akarják a nők nyugdíjkorhatárát!

PIKÁNS OLDAL

MI VAN DERÉKON ALUL?

Birtokába jutottam a Magyar Lányok című képes hetilap 1901-es példányainak, így beszámolhatok arról, mit is tanácsoltak a századfordulón a nagy-nagymamánknak?

„Karcsúk leszünk anélkül, hogy fűznénk magunkat, ha szoknyánkat nem derékon kötjük, hanem lecsúsztatjuk derékon alul."

Mindezt persze ne a nagypapa előtt, mert akkor, kilenc hónap múlva újra nem leszünk karcsúk.

„Ha a macska megette a kanárit, el kell ajándékozni olyan helyre, ahol madár nincs. A macska következetes jellem..."

Ez bizony nem kellemes, se az egérnek, se a madárnak.

„Őszinte részvéttel osztozunk a születlen diótorta fölött. Máskor, mielőtt a tűzhelyet begyújtja, az ajtaját rácsukja, nézze meg, hogy nem szundikál-e benne a macska?"

A kis gazdasszonykának meg kellett tanulnia, hogy nem étvágygerjesztő, ha a délutáni kapucínerhez feltálalt diótorta nyávog.

„Ha a kanárimadár kalitkája huzatban áll, vagy a madár kosztja rossz, nem énekel."

Bolond is lenne!

„Az igazi nőnél minden a szív, még az ész is."

Kár, hogy ezt az egyetemi felvételinél az idén se vették figyelembe.

„Légy büszke, de úgy, hogy büszkeséged szerénységnek lássék, légy szerény, anélkül, hogy megalázkodnál, s légy becsvágyó, de anélkül, hogy a büszkeségedből egy fikarcnyit is feláldoznál."

Kissé bonyolult, főleg, ha mindezt például a nyári tábor kapujában kell megvalósítanunk, midőn gondterhelten ránk néz a tanerő, s szól: – A gyermekével teljesen tanácstalan vagyok!

„Egyre többet hallani, hogy pardon, agyő, kisztihand. Ideje volna e nyegleségeket kiküszöbölni. Kifejezhetnénk mindezt jó magyarán is!"

Nagy örömünkre ezt teszi ma már a kisóvodás is, villamoson is oly ízes szavakat ordít jó magyarán, hogy fülig vörösödve szállunk le vele a következő megállónál.

„Fiatal leányhoz nagyon illik a szerénység, de elrejtőzni a kert végébe, ha jön valaki, mégsem helyes."

Nagymama, mars elő a kutyaólból!

„A cipő nyikorgását enyhíthetjük, ha esténként olajjal kent lapra állítjuk."

Istenkém, vajon hová osont a nagymamácska esténként, olajjal zajtalanná tett topánban?

„Az ütés okozta foltokat bóraxos vízzel kell borogatni."

Lehet, hogy a dédike, sodrófával a kezében kérdezősködött?

„Sok leány azt képzeli, hogy mindenki köteles az ő útjából kitérni."

Azt a stramm ifjoncot, aki mégsem tért ki idejében, később nagypapának szólítottuk.

„Ne végy mindent készpénznek, de lehessen készpénznek venni, amit mondasz."

Legalább lapos buksza esetén is lesz készpénzünk!

„Gazdálkodj pénzzel és idővel. Az idővel jobban, mert az egyre drágább, míg a pénz évről évre olcsóbb."

Nagy ég, már a századelőn is hallottak valamit a századvégről?!

G. SZABÓ JUDIT

BOLHAPIAC

Keresnek: a Color együttes „Új színek" című hanglemezét vagy kazettáját, nagyméretű női fehérneműt, női cipőt 38–39-es méretben, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, elektromos mákdarálót, LEGÓ-t, kisautót, kisvonatot, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: örökzöld szobanövényeket, virágzó leandereket, szépirodalmi és egyéb könyveket, golyós számológépet (70 × 125 cm), 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), az Aranymosó első két számát, ásványokat, felfújható fürdő-lubickolót, nagyméretű Madonna-képet aranykerettel, női ruhaneműt közepes termetre, téli és nyári gyermekholmit.

Cserélnek: YASHICA szuper-nyolcas filmfelvevőt fényképezőgépre, vagy más műszaki cikkre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 7-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (november 18-tól 24-ig)

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Munkahelyi sikertelenségei és üzleti ballépései letörik, nem is érti, hogyan történhetnek önnel ilyenek. De újra lendületbe jön és elmúlnak a gondok. A pénteki szerelem hozzájárul a kikapcsolódáshoz...

Bika: A hét elején még lehetnek viták a munkájában, de ezek nem befolyásolják az érzelmeit. Sok olyasmit vásárol, melyekre igazán nincs is szüksége. A társával most meg tudják beszélni a szerelemben felmerült gondjaikat...

Ikrek: Nagyon szórakozott, figyelmetlen. Elfelejt olyan dolgokat, melyek nagyon fontosak. (Vezessen határidőnaplót!) A családjával és a társával is foglalkozzon egy kicsit, mert hiányolják... A vasárnap a nyugodt szerelemé.

Rák: Fárasztónak találja a munkáját. Kétszer annyit kell dolgoznia most ugyanazért a pénzért, mint régebben. Ne duzzogjon! A családban sok az öröm és a pénzkiadás... A szerelem a társával fontos!...

Oroszlán: Az otthonát olyan csodálatosnak érzi, mintha minden megváltozott volna. Pedig minden a régi. Túl sokat dolgozik, az erőforrásai kimerülőben vannak. A hét végén pihenjen, és újra könnyed lesz a munka és a szerelem...

Szűz: A munkájával újra elégedetlen, sokan ellenségeskednek. Ha nehézkesen is, de ki lehet védeni ezeket a támadásokat. A szerelem most egy megnyugtató, biztos fogódzó a sok kellemetlenség között.

Mérleg: A családjának nem tetszik az új szerelme, és önben is feltámadtak a kétségek. Lehet, hogy ez azért van, mert egy új jelölt tűnt fel. Ez a kapcsolat a munkájában és az anyagiakban hozna változást...

Skorpió: A munkája, amennyiben fizikai munka, egészen jól megy és eredményeket várhat tőle. Ha szellemi tevékenységet végez, az akadozik: valaki gátolja a sikereit. A szerelem örömével vigasztalódhat, vasárnap éjjel...

Nyilas: Visszatért a jókedve! Hatalmas lendülettel veti bele magát a munkába és ez meghozza a sikert is. Valahogy most minden sikerül, akármihez is nyúl. Ha ez a szerelem, akkor az is vidáman „telik"...

Bak: A múlt heti kedvező üzleti tevékenységét, most nagyarányú költekezéssel homályosítja el. Fölösleges dolgokat kár vennie... A karrierjét egy-két rossz tulajdonsága veszélyezteti. A szerelem vasárnap új lendületet ad.

Vízöntő: Még tart az elégedettsége és a vidámsága! A pénz egy kicsit fogyóban van, de nem esik kétségbe. A társával is jól megvan, ezért a szerelem is kedvező „hőmérsékletű". Minden nap alkalmas erre, de a csütörtök a legjobb!

Halak: A társa pénzével bajok vannak. Pillanatnyilag csak saját magára támaszkodhat. Munkahelyén kellemes időszak következik: olyan munkákat kap, melyeket könnyedén végez el. A szerelmet a héten csak szokásból csinálja... – HELLÁSZ –

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.
Előfizetési díj negyedévre: **312 Ft,** fél évre: **624 Ft,** egy évre: **1248 Ft.**

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

LUDAS MATYI
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 312 Ft, fél évre 624 Ft, egy évre 1248 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/47-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

BESZÉLŐTEHETSÉG

– Vettem egy szép papagájt.
– No és beszél?
– Azt nem tudom, ... (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. november 24-ig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

CSINOS, TAKAROS · ... FAIR LADY · JAPÁN JÁTÉK · A GAZDASÁG EGYIK ÁGA · VÉKONY, ERŐS PAMUTFONAL · (2) · Y · HA ... NINCS, A SZAMÁR IS JÓ! · AM. KÖLTŐ, ÍRÓ V · ...OBJEKTÍV · ITTRIUM · BRINGÁS IGÉJE LEHET · ALBI FOLYÓJA · CIPŐTISZTÍTÓ · HENRY · MÓDSZERTAN · VISSZALES! · DTÚLI VIDÉK · ÉJFÉL ELŐTT · TILOLJÁK! · SVÁJCI ÜDÜLŐHELY · (1) · LESZÁRMAZOTT · FELTŰNŐ A SZÍNE · KIS VÍZFOLYÁS · KLASSZIKUS KÖTŐSZÓ · HEGYOLDAL LEHET ILYEN · KETTÉOSZT · LIBÁT HIZLAL · KEDVELI A MAGÁNYT · BÁLVÁNY "ANYAGA" · ETIKE · BAJOR* MŰVÉSZCSALÁD V · ...REDDING (SOULSZTÁR) · ...PONT (ZENIT) · PUSZTAI KÚT · ...TELEP (ÁRAMFORRÁS) · MÓKUS · KESERVESEN SÍR · SZÖRNYŰSÉGES SZÍNMŰ · DETTO (RÖV.) · NÉMET AUTÓJEL · CUKROS · SZÁK EGYIK FELE! · QUO ...? (REGÉNY) · TÁSKÁBA TEVŐ · KOHÁSZVÁROS LAKÓJA · DEHOGY · ROHAMOZ · RENDELKEZÉS · PETŐFI "APÓJA" · ÜNNEP LEHET · KOHÓ EGYN.B. · FIÓKOT ÜRÍT · JÖVEDELEM · BEC. FFINÉV · FLOPPYMÁRKA · EGYIPT. HÍRIRODA · LÁM, TESSÉK · ... KEZEKKEL! · A KUTYA ROKONA · IRÍDIUM, NITROG. · MAGUNK · FOTÓS MÁRKANÉV · HÁZVÉG! · ...FRANCE (FRANCIA VIDÉK) · EGYRE GYARAPODNI · ORSZ. TAKARÉKPÉNZTÁR (RÖV.) · FORGATJA FÖLDET EGYENGETŐ · SE NEM ..., SE NEM SZOROZ · ...GLICERIN · ... RUSH (ANGLIAI GÓLZSÁK) · ÚTJA SORÁN FELKERESI · AIDA KEDVESE · ROMÁN AUTÓJEL · VENDÉGHAJ · LODZ RÉSZE! · SPANYOL AUTÓJEL · RÓMAI LOVASCSAPATOK · SKANDINÁV LÉGITÁRSASÁG · VÁLASZADÁSRA ÖSZTÖNZŐ SZÓ · AZ EGYIK VILÁGTÁJ

A 44. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„A múltkor kis híja, hogy le nem tartóztattak."

300-300 Ft-ot nyertek:
Gáspár Lajos, 2119 Pécel, Akácfa u. 26.
Szalai Károlyné, 1089 Budapest, Delej u. 51.
Meszes László, 3078 Bátonyterenye, Forrás u. 35.
A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

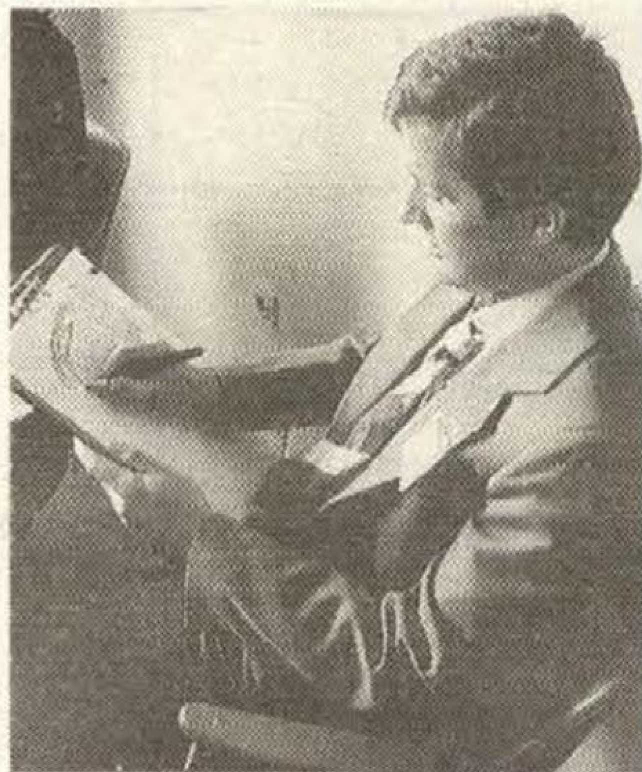
A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

MINI -tárlat

Kedves olvasóink, azaz: kedves nézőink, immár tizenegyedik alkalommal jelentkezünk minitárlatunkkal. Esetenként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a Ludas Matyi hasábjain (p)edzik poénra hegyezett ceruzáikat. Van képünk hozzá...

GÁSPÁR IMRE

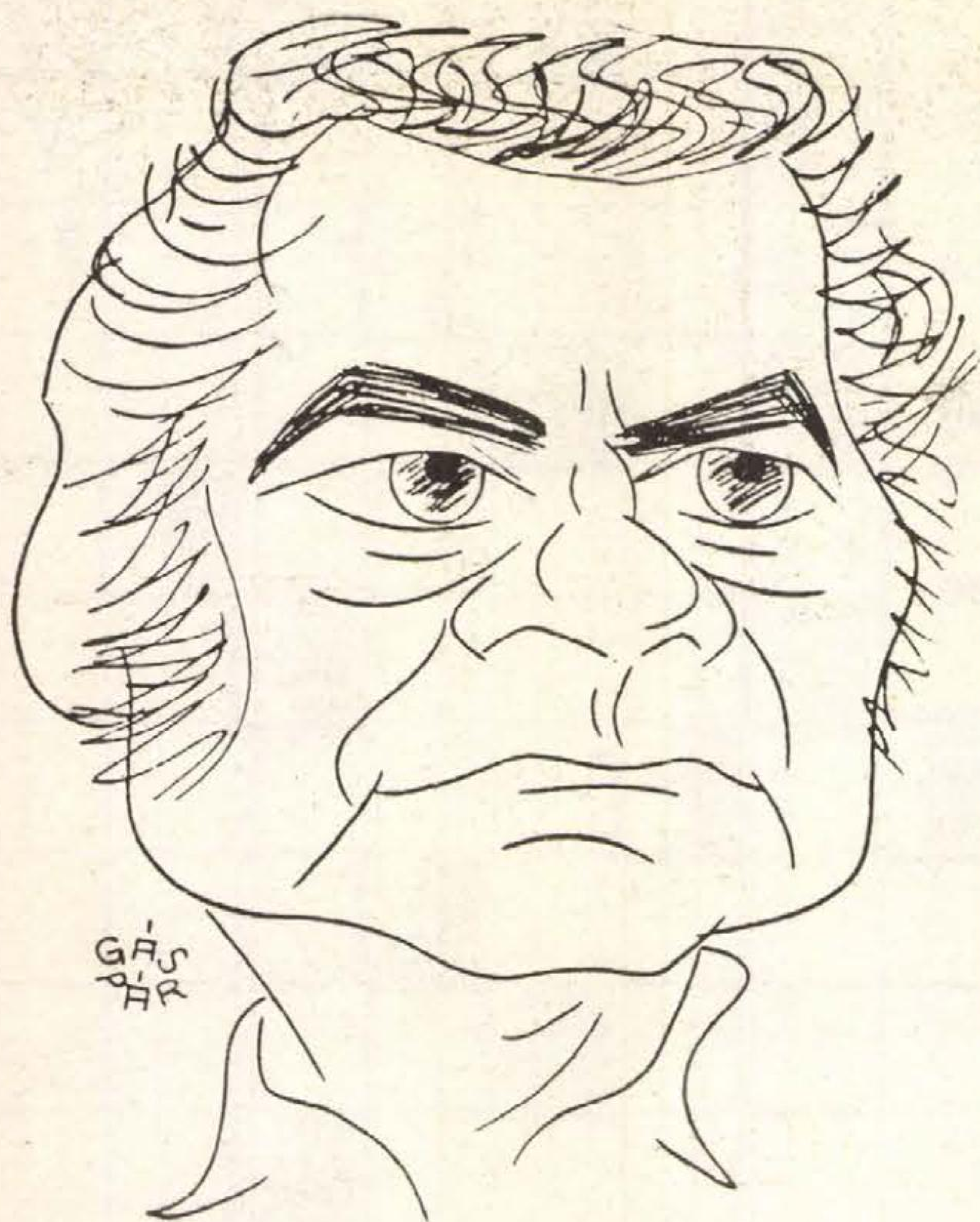
Éjjel-nappal ceruzapárbajképes.

Ebből befolyólag tekintélyes mennyiségű portrékarikatúrát rajzolt már össze. Legendák keringenek gyűjteményéről. (Amelyben aki számít, benne van.)

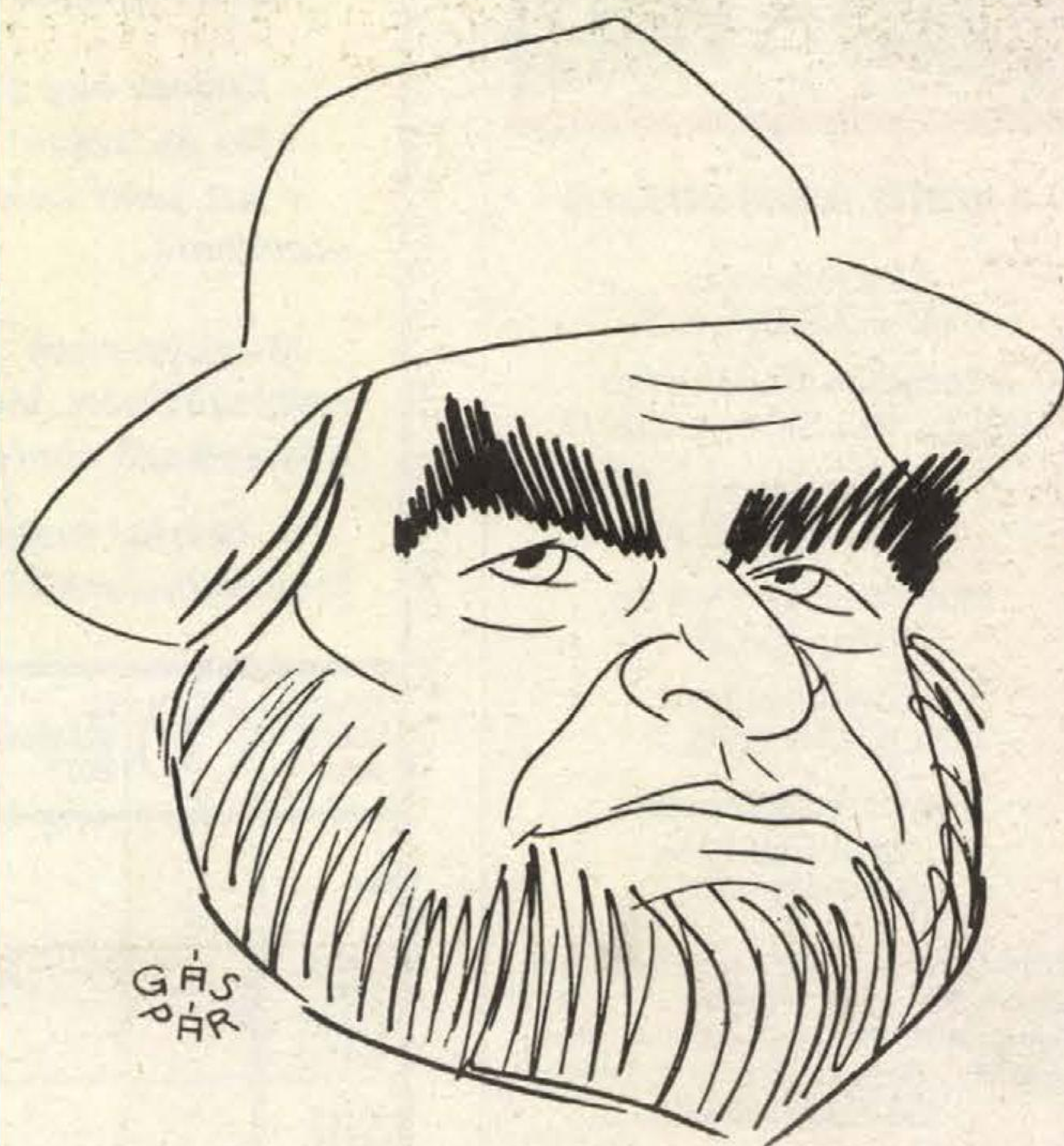
Néhány hónapja ő Ludas Matyink egyik tördelőszerkesztője. (Ezt megelőzően már számos honi újságot tördelt apró darabokra.)

A legszürkébb hétköznapokon is oly elegáns, mintha skatulyából húzták volna elő.

Mégis nehéz őt beskatulyázni...

CSOÓRI SÁNDOR, 1990.

GYURKOVITS TIBOR, 1986.

DAYKA MARGIT, 1985.

LATINOVITS ZOLTÁN, 1975.

KÁLLAI FERENC, 1973.

PSOTA IRÉN, 1972.

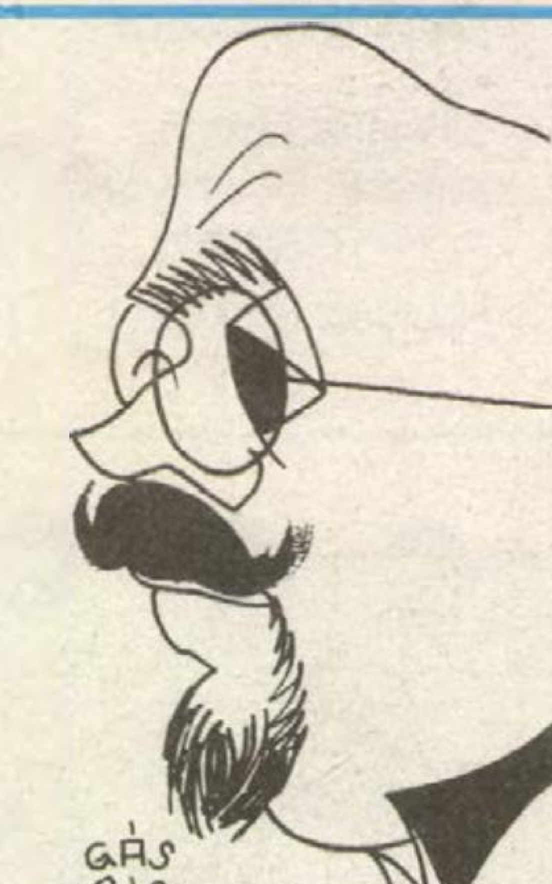
LAMBERTO GARDELLI, 1987.

KOBAYASHI KEN-ICHIRO, 1987.

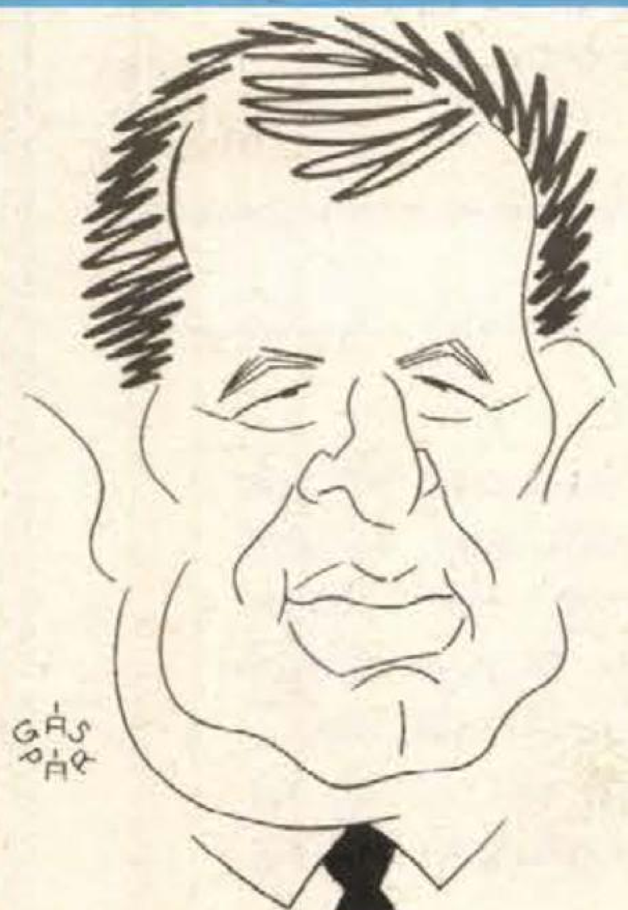
RADNAY GYÖRGY, 1975.

BERGENDY ISTVÁN, 1972.

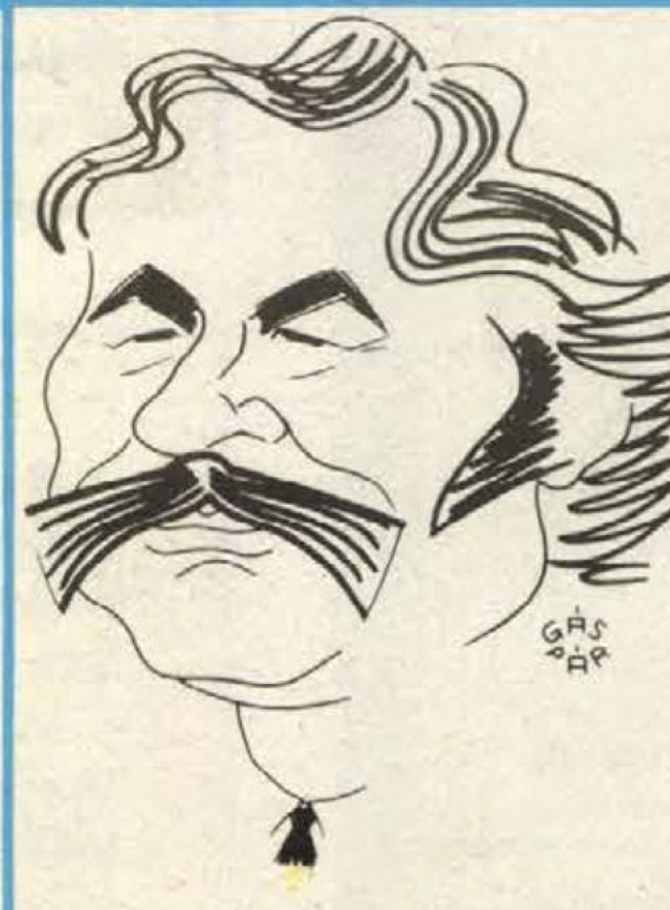
ÁRKUS JÓZSEF, 1990

KARINTHY FERENC, 1985.

JÓKAI ANNA, 1985.

CSUKÁS ISTVÁN, 1985.

RAPCSÁNYI LÁSZLÓ, 1986.